

VLAAMSE GEMEENSCHAPSCOMMISSIE

DE RAAD

ZITTING 2009-2010

Nr. 17

INTEGRAAL VERSLAG

VERGADERING VAN VRIJDAG 9 JULI 2010

OCHTENDVERGADERING

INHOUD

ONTWERPEN VAN VERORDENING (R.v.O., art. 43, 44, 53, 54, 55)	396
Ontwerp van verordening houdende vaststelling van de rekening over het dienstjaar 2007 – Stuk 7 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	
<i>Spreker: de heer René Coppens, verslaggever</i>	
STEMMING.....	397
Ontwerp van verordening houdende vaststelling van de rekening over het dienstjaar 2008 – Stuk 7A (2009-2010) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	
<i>Spreker: de heer René Coppens, verslaggever</i>	
STEMMING.....	398
MOTIE VAN OVEREENSTEMMING (R.v.O., art. 55)	398
STEMMING.....	398

DISCUSSIONOTA (R.v.O., art. 51)	399
<p>Discussienota ‘Puzzel Brussel geeft kinderen en jongeren een stem : 2009-2010’, ingediend door mevrouw Carla Dejonghe- Stuk 425 (2009-2010) - Nr.1</p> <p>Bespreking</p> <p><i>Spreekers: mevrouw Carla Dejonghe, de heer Fouad Ahidar, mevrouwen Els Ampe, Brigitte De Pauw, Annemie Maes, Greet Van Linter, de heren Paul De Ridder en Jean-Luc Vanraes</i></p>	
INTERPELLATIES (R.v.O., art. 62)	408
<p>van mevrouw Bianca Debaets tot mevrouw Brigitte Grouwels, collegelid bevoegd voor Welzijn, Gezondheid, Gezin, Media en Patrimonium, betreffende de Brusselse media</p> <p><i>Spreekers: mevrouw Bianca Debaets, de heren Jef Van Damme, Herman Mennekens, mevrouw Annemie Maes, de heren Walter Vandenbossche, Paul De Ridder en mevrouw Brigitte Grouwels, collegelid</i></p> <p>van mevrouw Brigitte De Pauw tot de heer Bruno De Lille, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Ambtenarenzaken, inzake de verdeling van de Vlaamse cultuursubsidies over de 19 Brusselse gemeenten</p> <p><i>Spreekers: mevrouw Brigitte De Pauw, de heren René Coppens, Jef Van Damme en Bruno De Lille, collegelid</i></p>	
VRAGEN OM UITLEG (R.v.O., art. 60)	418
<p>van de heer Herman Mennekens aan de heer Jean-Luc Vanraes, collegevoorzitter bevoegd voor Onderwijs, Vorming en Begroting, betreffende de voorbereiding van de inschrijfprocedure in het Nederlandstalig basisonderwijs in Brussel voor het schooljaar 2011-2012</p> <p>van mevrouw Greet Van Linter aan mevrouw Brigitte Grouwels, collegelid bevoegd voor Welzijn, Gezondheid, Gezin, Media en Patrimonium, over de vzw Lerni en de rol en taak van de VGC binnen deze vzw en andere instellingen van deze sector</p>	
VRAGEN (R.v.O., art. 59)	423
<p>van mevrouw Elke Roex aan mevrouw Brigitte Grouwels, collegelid bevoegd voor Welzijn, Gezondheid, Gezin, Media en Patrimonium, over de nieuwe overeenkomsten met de CAW's</p> <p>van mevrouw Brigitte De Pauw aan de heer Bruno De Lille, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Ambtenarenzaken, inzake de oprichting van een regenboognetwerk binnen de administratie van de VGC</p> <p>van mevrouw Brigitte De Pauw aan de heer Bruno De Lille, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Ambtenarenzaken, betreffende de maatregelen inzake “langer werken” in de VGC-administratie</p>	

van mevrouw Els Ampe aan de heer Bruno De Lille, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Ambtenarenzaken, over de oprichting van een Jazz-museum in het geboortehuis van Toots Tielemans

van de heer Jef Van Damme aan de heer Bruno De Lille, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Ambtenarenzaken, over de werkgroep sociaal-cultureel werk binnen de VGC

van de heer Jef Van Damme aan de heer Bruno De Lille, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Ambtenarenzaken, over de toeristische campagne naar aanleiding van het Belgische EU-voorzitterschap

ACTUALITEITSVRAGEN (R.v.O., art. 61) 431

van mevrouw Els Ampe aan de heer Bruno De Lille, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Ambtenarenzaken, betreffende het uitblijven van de werkingsmiddelen voor scoutsgroepen net voor het zomerkamp

van mevrouw Bianca Debaets aan de heer Bruno De Lille, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Ambtenarenzaken, betreffende BRXLBRAVO

BIJLAGEN 435

TREFWOORDENREGISTER 437

OCHTENDVERGADERING

– *De vergadering wordt om 9.31 uur geopend.*

Voorzitter: mevrouw Carla Dejonghe

ONTWERPEN VAN VERORDENING (R.v.O., art 43, 44, 53, 54, 55)**Ontwerp van verordening houdende vaststelling van de rekening over het dienstjaar 2007 – Stuk 7 (2009-2010) – Nrs.1 en 2****Algemene bespreking**

De heer René Coppens, verslaggever.- Ik breng verslag uit over de werkzaamheden van de Commissie voor Algemene Zaken, Financiën, Begroting en Media tijdens de vergadering van 5 juli 2010.

Tijdens de algemene bespreking gaf collegevoorzitter Jean-Luc Vanraes een toelichting over het dienstjaar 2007. Hij had het onder meer over de vertraging die de VGC opliep bij het opmaken van de rekeningen ten gevolge van de invoering van nieuwe software bij de financiële dienst. De positieve resultaten van de rekeningen werden uiteraard reeds verwerkt in de begrotingen 2008 en 2009. Intussen werd ook de rekening 2009 afgerond door de diensten en overgemaakt aan de Vlaamse minister van Financiën en Begroting. De minister bracht een gunstig advies uit over de jaarrekening 2007.

Betreffende de gewone begroting is er een overschot op de gewone dienst van 8.976.791 euro, ruim 6,8 miljoen euro beter dan initieel werd geraamd. Dit positieve resultaat is ook te danken aan de inbreng van het gecumuleerd positief resultaat van de vorige dienstjaren.

Ook het resultaat van de buitengewone begroting was positief. De vastgestelde rechten bedroegen 63,74 miljoen euro, en de vastgelegde uitgaven 63,29 miljoen euro. Er was op de buitengewone dienst een begrotingsoverschot van 445.067 euro.

De collegevoorzitter lichtte ook een aantal punten toe inzake de investeringskredieten, de schuld, de overboekingen en de begrotingsfondsen. Ik verwijs daarvoor naar het verslag.

Tijdens de bespreking had mevrouw Annemie Maes vragen over het indienritme van de rekening, waarop de collegevoorzitter antwoordde dat zelfs de rekening 2009 reeds werd afgerond door de dienst Financiën van de VGC en werd doorgestuurd naar de bevoegde Vlaamse minister. Hij heeft 90 dagen om de rekening goed te keuren.

Voor commissielid Walter Vandenbossche was er een onduidelijkheid over het opnemen van de resultaten van de rekeningen van voorbije dienstjaren, meer bepaald hoe de resultaten van rekeningen van voorbije dienstjaren kunnen worden opgenomen in begrotingsdocumenten wanneer de rekeningen nog niet zijn goedgekeurd door de Raad van de VGC en de Vlaamse Gemeenschap. Hij vroeg daarvoor een technische verklaring. De collegevoorzitter verklaarde dat de VGC-administratie de resultaten van de rekening van het afgelopen dienstjaar vrij vroeg kent. Deze cijfers worden meegenomen bij het opmaken van de begroting, maar het omzetten van de rekening in de juiste administratieve vorm neemt nog wel wat tijd in beslag.

Bij de artikelsgewijze bespreking werden alle artikelen unaniem goedgekeurd. Hetzelfde resultaat werd bekomen bij de hoofdelijke stemming.

De heer Jean-Luc Vanraes, collegevoorzitter.- Ik dank de verslaggever en de diensten voor het opstellen van dit uitgebreide verslag.

– *De algemene bespreking is gesloten.*

STEMMING

- De artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen.
- Het ontwerp wordt aangenomen met 14 stemmen; 2 leden hebben zich onthouden.

Hebben ja gestemd: Fouad Ahidar, Els Ampe, Sophie Brouhon, René Coppens, Bianca Debaets, Brigitte De Pauw, Paul De Ridder, Annemie Maes, Herman Mennekens, Elke Roex, Jef Van Damme, Walter Vandenbossche, Elke Van den Brandt, Carla Dejonghe.

Hebben zich onthouden: Johan Demol, Greet Van Linter

Ontwerp van verordening houdende vaststelling van de rekening over het dienstjaar 2008 – Stuk 7A (2009-2010) – Nrs.1 en 2

Algemene bespreking

De heer René Coppens, verslaggever.- De jaarrekening 2008 kreeg eveneens een gunstig advies van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting. De gewone begroting kent een overschot van 8,3 miljoen euro. Dit is 4,3 miljoen euro meer dan initieel werd geraamd. Ook dit resultaat is vooral het gevolg van het gecumuleerd positief resultaat van de vorige dienstjaren.

Op de buitengewone begroting bedroegen de vastgestelde rechten 55,77 miljoen euro, terwijl de vastgelegde buitengewone uitgaven 55,75 miljoen euro bedroegen. Het begrotingsresultaat 2008 bedraagt bijgevolg 18.085 euro. Het dienstjaar 2008 sluit af met een negatief saldo van 426.982 euro. Net zoals bij de gewone dienst is dat ook hier het gevolg van overboekingen.

De bespreking gaf geen aanleiding tot noemenswaardige opmerkingen. De artikelen werden unaniem met 5 stemmen aangenomen. Hetzelfde resultaat werd bekomen bij de hoofdelijke stemming.

De heer Jean-Luc Vanraes, collegevoorzitter.- Ik bedank de verslaggever en de diensten andermaal voor het verslag.

– *De algemene bespreking is gesloten.*

STEMMING

- De artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen.
- Het ontwerp wordt aangenomen met 14 stemmen; 2 leden hebben zich onthouden.

Hebben ja gestemd: Fouad Ahidar, Els Ampe, Sophie Brouhon, René Coppens, Bianca Debaets, Brigitte De Pauw, Paul De Ridder, Annemie Maes, Herman Mennekens, Elke Roex, Jef Van Damme, Walter Vandenbossche, Elke Van den Brandt, Carla Dejonghe.

Hebben zich onthouden: Johan Demol, Greet Van Linter

MOTIE VAN OVEREENSTEMMING (R.v.O., art. 55)

De voorzitter.- Conform artikel 55 van het Reglement van Orde van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie dient de Raad een motie van overeenstemming in om te bevestigen dat de tabellen, gevoegd bij de ontwerpen van verordening houdende vaststelling van de rekeningen over de dienstjaren 2007 en 2008 in overeenstemming zijn met de inhoud en de doelstellingen van die verordening en er als zodanig een integrerend deel van uitmaken.

De motie van overeenstemming werd ingediend door mevrouwen Els Ampe, Brigitte De Pauw en Elke Van den Brandt. De tekst werd op de banken rondgedeeld.

De tekst luidt als volgt :

‘Motie van overeenstemming betreffende de tabellen gevoegd bij de rekening 2007 en de rekening 2008’

De Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie,

1. Gelet op de ontwerpen van verordening tot vaststelling van de :

- rekening 2007

- rekening 2008

2. Gelet op de door het College ingediende tabellen bij de ontwerpen van verordening tot vaststelling van de :

- rekening 2007

- rekening 2008

3. Gelet op het onderzoek van de ontwerpen en de tabellen in de Commissie voor Algemene Zaken, Financiën, Begroting en Media,

4. Gelet op artikel 55 van het Reglement van Orde van de Raad,

Verklaart :

dat de tabellen, die gevoegd zijn bij de verordeningen houdende vaststelling van de rekeningen over de dienstjaren 2007 en 2008, in overeenstemming zijn met de inhoud en de doelstellingen van deze verordeningen en er als zodanig een integrerend deel van uitmaken.

STEMMING

- De motie van overeenstemming wordt aangenomen met 14 stemmen; 2 leden hebben zich onthouden.

Hebben ja gestemd: Fouad Ahidar, Els Ampe, Sophie Brouhon, René Coppens, Bianca Debaets, Brigitte De Pauw, Paul De Ridder, Annemie Maes, Herman Mennekens, Elke Roex, Jef Van Damme, Walter Vandenbossche, Elke Van den Brandt, Carla Dejonghe.

Hebben zich onthouden: Johan Demol, Greet Van Linter

Voorzitter: De heer René Coppens

DISCUSSIONOTA (R.v.O. art. 51)**‘Puzzel Brussel geeft kinderen en jongeren een stem: 2009-2010’ ingediend door mevrouw Carla Dejonghe - Stuk 425 (2009-2010) - Nr.1****Bespreking**

Mevrouw Carla Dejonghe.- Het is een groot genoegen om de discussienota ‘Puzzel Brussel geeft kinderen en jongeren een stem: 2009-2010’ te mogen voorstellen.

Puzzel Brussel, de educatieve werking van de Raad, doet het steeds beter. Het aantal kinderen en jongeren is het voorbije schooljaar voor de 4de keer op rij spectaculair gestegen: maar liefst 3.360 enthousiaste deelnemers zijn in het parlement te gast geweest. Dat is een aantal dat sommige collega’s uit andere parlementen ons benijden! Ik denk dat ik uit naam van alle collega’s onze educatieve dienst een verdiende pluim mag geven. Proficiat voor de inzet, de uitwerking van alle programma’s en de creativiteit! (*Levendig applaus*)

Puzzel Brussel is een heel programma waaruit gekozen kan worden. Er is het *Kinderparlement* voor zesdeklassers uit het basisonderwijs, *Speurneuzen in het parlement*, *Handige Harry’s*, het *Educatief theater* met maar liefst 9 volgeboekte voorstellingen. Er zijn *Download Brussel in je brein* en het *Parlement voor 17-plussers*.

Er zijn ook de *Dialoogklassen*, met onder andere de dialoogklassen Brussel - Duitstalige Gemeenschap. En voor de eerste keer hielden we dit jaar dialoogklassen in Eupen. Een kleine klas Brusselse jongeren kon er twee dagen lang kennismaken met een Duitstalige klas uit Sankt Vith. Ik heb de eer gehad daar even op bezoek te gaan en onze leerlingen deden hun uiterste best om hun Duits te oefenen. Het was vooral leuk toen ze zich moesten voorstellen. Een van de Brusselse jongeren keek naar de meisjes aan de overkant en het eerste wat hij zei was : Ich bin single. (*Gelach*) Het was misschien ‘*neu Deutsch*’, maar het ijs was wel onmiddellijk gebroken. Verder zijn er ook de dialoogklassen Brussel – Vlaanderen en de dialoogklassen Brussel – Bruxelles. Er is de *Herinneringseducatie* en *Wegwijs in Brussel*, wat een aanbod voor volwassenen is.

Tot slot waren er de *Ensorworkshops* naar aanleiding van de Ensorentoonstelling. Kinderen kregen een rondleiding op maat en schilderden daarna hun eigen Ensor! Ik neem aan dat jullie even een blik hebben geworpen op alle kunstwerken die in de gang hiernaast werden opgehangen. Ze zijn van de kinderparlementen en de Ensorworkshops. Ze lonen de moeite!

Tijdens de programma’s leggen we letterlijk ons oor te luisteren bij kinderen en jongeren die in Brussel schoollopen. Wat vinden zij van het beleid in de grootstad? Wat kan er anders en beter? De soms vurige debatten die de kinderen en jongeren in het parlementaire halfroond voeren, geven een mooi overzicht van wat er leeft bij de jeugd in Brussel.

Ik geef graag een klein overzicht van de ideeën die uit de bus kwamen tijdens de 10 zittingen van het Kinderparlement en de 3 zittingen van het Parlement voor 17-plussers. Misschien kunnen jullie er wat inspiratie uit halen.

Allereerst is er het Kinderparlement waar het centrale thema tijdens het voorbije schooljaar ‘Respect!’ was. Niet alleen de bevoegdheden van de VGC kwamen aan bod, ook gewestbevoegdheden en federale materies werden behandeld. Ik pik er hier gewoon enkele zaken uit.

Het is niet meer dan logisch dat het onderwijs uitvoerig aan bod kwam. Er ging heel wat aandacht naar het pestprobleem. Maar kinderen vinden vooral dat men bij zichzelf moet beginnen en niemand mag uitsluiten vanwege een andere huidskleur of gekke kleren. Dus geen scheldwoorden meer gebruiken en beleefder zijn!

Eén punt prijkt torenhoog op de politieke kinderagenda: het milieu. Kinderen hebben een hekel aan vuil dat rondslingert en willen meer vuilnisbakken. Het liefst 3 verschillende soorten, met duidelijke pictogrammen, zodat men meteen juist sorteert. Maar ze willen ook zuiniger omspringen met de energie en eisen meer aandacht voor de natuur. We moeten met z'n allen vaker de fiets, de bus, de tram of de metro op. De auto's die toch blijven rijden, moeten dat doen op groene energie of elektriciteit. Om het fietsen te promoten zijn veilige fietspaden een absolute *must*, het liefst afgescheiden van de rijweg.

Ik zie bepaalde partijen hier al glimlachen, maar er zijn natuurlijk ook nog andere voorstellen.

Zo is er een hele hoop kinderen die wensen dat het openbaar vervoer gratis wordt voor iedereen en smeken om meer autoloze zondagen. Ze wensen ook meer aan sport te doen, al hebben ze het niet gehad over een openluchtwembad of een wielerpiste.

Dan zijn er kinderen die zich afvragen wat het zal kosten. Misschien goede opvolgers voor de collegevoorzitter? De kleine parlementsleden hadden het over veiligheid en meer politie op straat. Kinderen hebben duidelijk ook een warm hart voor hun medemensen. Veel aandacht gaat uit naar de ouderen in de samenleving. En dan heb je natuurlijk de iets meer radicale ideeën, zoals een scheidingsmuur bouwen op de speelplaats tussen Frans- en Nederlandstaligen.

Met betrekking tot de onderwerpen die werden goedgekeurd door de kinderparlementen, waren er een aantal verrassende zaken, zoals het voorstel om Engels te leren om het probleem tussen Nederlands- en Franstaligen op te lossen. In de klas moet er altijd Nederlands worden gesproken en op de speelplaats moet er een vrije taalkeuze zijn. Er moeten lessen gebarentaal georganiseerd worden op school en men wil een taalmuseum oprichten met aandacht voor de gebarentaal.

Wij kennen natuurlijk het project 'Plassen met Klasse', maar de leerlingen denken daar het volgende over. Op school willen ze propere en vooral gezelligere toiletten hebben met een vrolijk kleurtje, de exemplaren van de juffen en meesters mogen dan weer versierd met moeilijke wiskundige formules. Ik stel voor om onze wc's dan op te fleuren met wat opmerkelijke citaten, zoals *'The role of the opposition is to oppose.'*

Maar kinderen zijn streng. Wie afval weggooit, krijgt een boete! Hondenbaasjes die hun plastic zakje niet gebruiken, ook een boete! En in alle scholen willen ze afvalinspecteurs aanstellen.

Alhoewel, alternatieve straffen zijn ook mogelijk. Wie geen respect toont voor de vuilnisman, moet als straf zelf het vuilnis in de vuilniswagen stoppen. Of zelf voor een tijdje vuilnisman spelen. Wie dus geen respect heeft, mag zelf eens op die plaatsjes gaan zitten.

Soms is het gewoon kinderlijk eenvoudig! Zoals één uur per maand alle elektriciteit uitschakelen, behalve in ziekenhuizen en bij de politie. Of bij de fietsen van Villo! een helm ter beschikking stellen of een opklapbaar fluobord voor voetgangers om het verkeer te stoppen. Boven op elke vuilnisbak zien de kinderen graag een basketbalring. Zo kunnen ze hun afval op een sportieve manier in de juiste bak mikken. In Brussel een 'leer je kennen-

centrum' oprichten om andere culturen te leren kennen of een film om meer respect te tonen voor het eten dat we voorgeschoteld krijgen.

Het mag ook niet al te veel moeite kosten. Eén keer per jaar een sobere dag organiseren zonder tv en zonder computer. Ik denk dat dit best moet kunnen.

En dan was er waarschijnlijk een politicus in spe die zei dat we op straat vaker 'dag' zouden moeten zeggen tegen mensen. Men weet maar nooit waar het goed voor is.

Wat ik het meest grappig vond bij die kinderen, was het feit dat zij mogen stemmen hoe en wat ze willen, en ze hun leider niet moeten volgen.

In het Parlement 17+ kregen vooral veiligheid en justitie enorm veel aandacht. Om tot een oplossing van het veiligheidsprobleem te komen, moeten eerst de oorzaken aangepakt worden. Preventie is daarbij belangrijk, maar ook heropvoeding. Hangjongeren hebben nood aan meer gerichte activiteiten. Loopt het toch nog mis met de kinderen, dan moeten ook de ouders begeleiding krijgen. Jongeren moeten ook zelf een steentje bijdragen aan een veiliger klimaat. Jongens bijvoorbeeld moeten zich minder macho gedragen op straat. Politie speelt een belangrijke rol, maar agenten mogen best wat meer respect tonen voor jongeren. En politieacties lonen enkel als justitie zijn werk doet en sneller op de bal speelt.

Jongeren geven duidelijk om het imago van ons Gewest. Ze vinden dat de media hun stad vaak in een negatief daglicht plaatsen en pleiten voor een correcte berichtgeving.

Net als de kinderparlementsleden zijn ook de 17-plussers ervan overtuigd dat tweetaligheid een troef is. Ze vragen vooral meer aandacht voor het Nederlands in het Franstalig onderwijs. Maar ze willen ook meer praktijklessen en stages in het technisch onderwijs. En nog een opvallend voorstel dat op veel bijval kon rekenen: jongeren willen meer en betere lessen Seksuele Opvoeding in het middelbaar onderwijs.

Wat mobiliteit betreft willen ze meer nachtelijk openbaar vervoer in Brussel, vooral tijdens de weekends. Metro, tram en bus moeten goedkoper worden voor iedereen.

Een groot deel van de jongeren zou het een goed idee vinden om het stemrecht in te voeren vanaf 16 jaar en de stemplicht vanaf 21 jaar. Ze vinden zich op 18 jaar feitelijk nog te jong om te stemmen. En natuurlijk zouden ze willen stemmen met de computer van thuis uit.

Ik wil graag besluiten met de volgende cijfers. Vier jaar geleden telde ons educatief aanbod 960 deelnemers. Drie jaar geleden waren er 2080 deelnemers. Twee jaar geleden waren er 2650 deelnemers en dit schooljaar maar liefst 3360 deelnemers.

Van de 114 Nederlandstalige basisscholen in Brussel zijn er 53 bij ons op bezoek geweest, dat is bijna 47%. Bij de secundaire scholen in Brussel doen we het nog beter: 19 van de 34 scholen namen aan onze activiteiten deel, dat is 55,8%.

De conclusie is snel getrokken: ons educatief aanbod doet het ongelooflijk goed. En ook over de kwaliteit ervan is iedereen het eens. Proficiat voor Hilde en haar ploeg! (*Applaus*)

De heer Fouad Ahidar.- Puzzel Brussel is een waaier van activiteiten, georganiseerd door de educatieve dienst van de RVG. Puzzel Brussel doet het erg goed qua publiekcijfers. Het aantal deelnemers neemt jaar na jaar toe. In het schooljaar 2009-2010 waren er 3360 deelnemers. Het aanbod van Puzzel Brussel bereikt bijna de helft van de Brusselse Nederlandstalige basisscholen en de secundaire scholen. Dat zijn uitstekende cijfers.

Het Kinderparlement en het Parlement voor 17-plussers maakt deel uit van Puzzel Brussel. Wat er allemaal in de discussies aan bod is gekomen staat in de discussienota. De nota is bedoeld om “een duik te nemen in de leefwereld van kinderen en jongeren”, en de kloof tussen jongeren en politiek een stukje kleiner te maken.

De voorstellen zijn heel divers: pesten moet bespreekbaar gemaakt worden op school, er moet op school één huiswerkvrije dag per week komen en bij de Villo!-huurfiets moet ook een helm voorzien worden.

Ook moeten er meer autoloze zondagen komen: 4 keer per jaar tot 1 keer per maand. Deze stellingen geven een indicatie van waar de jongeren mee bezig zijn.

Ik ben wel even blijven stilstaan bij het probleem van het pesten. Iedereen moet hier eens goed over nadenken: als het ging over respect, hadden de meeste kinderen het over pesten op school. Ik heb wel het gevoel dat mensen positief gestemd zijn en zeggen dat ze hier een oplossing voor willen. Toch worden kinderen nog steeds gepest op school. Ik zie dat dit probleem 20 of 25 jaar na mijn schooltijd nog altijd bestaat. Ik werd zelf gepest op school en heb daar veel miserie mee gehad. Ik durfde hier echter niet over spreken met mijn ouders. Ik was dan ook echt geëmotioneerd toen ik die kinderen bezig hoorde. Ik vroeg me af waarom we dat niet gezien hebben. Staan we niet genoeg tussen de kinderen? Luisteren we niet genoeg naar hen? Ik denk dat we te vaak tussen volwassenen staan en te weinig bezig zijn met kinderen, zelfs als we zelf kinderen hebben. We zien vaak enkel de positieve kant, maar eigenlijk moeten we verder durven kijken. Ik denk dat we als parlementsleden heel wat bijleren dankzij de educatieve dienst. Het initiatief heeft me soms de ogen doen opentrekken.

Echte participatie van kinderen of jongeren aan het beleid gaat natuurlijk nog een stuk verder. Participatie vraagt vooral tijd: tijd om te werken rond een bepaald thema, om inzicht te verwerven over bepaalde vraagstukken. Pas daarna kan er gediscussieerd worden en kunnen er beleidsaanbevelingen geformuleerd worden die gedragen worden door een brede groep van kinderen of jongeren. Bij participatie is het ook belangrijk terug te koppelen: verduidelijken in welke mate er met aanbevelingen is rekening gehouden, waarom wel en waarom niet. Die aanpak gaat het opzet van het kinder- en jongerenparlement te buiten.

Dat doet echter niks af aan de verdienste van het kinder- en jongerenparlement. Jongeren leren er bij over democratie, krijgen inzicht in de staatsstructuur en de rol van het parlement in de democratische besluitvorming. Wij moedigen aan dat jongeren – uit verschillende scholen, verschillende gemeenten, verschillende studierichtingen – naar elkaar luisteren en met elkaar in gesprek gaan. Daarom is onze fractie ook altijd aanwezig om mee te discussiëren. De kinder- en jongerenparlementen zijn gelegenheden om rechtstreeks met de jonge Brusselaars te praten. Ik eindig dan ook met een oproep naar de andere raadsleden: laat de kans om met jonge Brusselaars te praten niet liggen.

Last but not least wil ik mevrouw Carla Dejonghe feliciteren, alsook de griffier en de hele educatieve dienst, die dat applaus van daarstraks echt verdienen. Die mensen hebben schitterend werk geleverd. We leren elke dag bij. Ik wil in naam van onze fractie vandaag alleen maar bloemen gooien en geen potten.

Mevrouw Els Ampe.- Ik wil in de eerste plaats mevrouw Carla Dejonghe bedanken voor het onder de aandacht brengen van dit thema door hierover een discussienota in te dienen in de VGC. Dat laat ons toe even te reflecteren over wat de kinderen en jongeren allemaal gedaan hebben in het parlement gedurende het voorbije jaar. Ze hebben daar een dag

lang mogen ervaren hoe het is om parlementslid te zijn, om voorstellen te formuleren, om erover te debatteren en na te denken, voor en tegen af te wegen. Dat is een aspect van onze job dat ze op die manier hebben leren kennen. Er waren natuurlijk nog geen ministers die beslissingen moesten uitvoeren en die moesten worden gecontroleerd. Dat is een ander aspect van onze job, dat ze misschien later ooit zullen leren kennen. In elk geval is het voor hen heel nuttig om ook te leren dat verschillende mensen verschillende meningen hebben. We zien dat er socialistische ideeën zijn, liberale ideeën, groene ideeën. Er zijn kinderen met verschillende politieke meningen, voor zover men al echt kan spreken over politieke overtuigen. Ja, er zijn er uiteraard ook met CD&V-meningen en N-VA-meningen, die scheidingsmuur bijvoorbeeld. (*Gelach*) Dat is een grapje, maar ik wil niemand vergeten.

Het is alleszins duidelijk dat kinderen en jongeren wel nadenken over de stad waarin ze leven en voorstellen doen. Aan de ene kant ziet men dat ze voorstellen doen die meer algemeen zijn en ook door de volwassen parlementsliden worden gedaan. Ik denk aan propere toiletten in de scholen: dat is een oud zeer. Toenmalig collegelid Guy Vanhengel heeft nog een project opgestart 'Plassen met klasse' om al die vuile toiletten op te knappen. Dat werk moet worden voortgezet, dat vragen ook de jongeren. Ze vragen ook meer sportactiviteiten, ook sportclubs, misschien in de scholen. We hebben hier reeds eerder aangehaald dat het belangrijk is om binnen de scholen aandacht te besteden aan sport. Ze vragen ook boetes voor wie vuil op straat gooit of opkuisstraf. Eigenlijk is het simpel: we kunnen dat gewoon doen. Ze vragen ook milieuvriendelijke auto's en veilige, verhoogde fietspaden. Ook dat zijn zaken die wij al hebben voorgesteld. Stipt en goedkoop openbaar vervoer, stemmen per computer, meer veiligheid, meer politie en opvolging door justitie, meer groen in de stad: dat zijn allemaal zaken die in de verkiezingsprogramma's van de verschillende partijen voorkomen, en zeker ook van onze partij, en die dus moeten worden opgevolgd. Ik denk dat dit goede voorstellen zijn.

Daarnaast zijn er ook originele voorstellen: voorstellen waar we als volwassenen niet meteen aan denken. Ik denk bijvoorbeeld aan die basketbalring boven de vuilbak. Het is altijd plezieriger om het nuttige aan het aangename te koppelen.

Een ander voorstel is 'vrolijke likjes verf'. Het is me inderdaad al opgevallen dat sommige scholen wel vrolijke likjes verf aan de muur hebben, terwijl andere iets saaier aangekleed zijn. Kinderen brengen de hele dag door in bepaalde lokalen en dan is het logisch dat ze ook willen dat het daar aangenaam is. Iedereen weet dat kinderen kleuren plezierig vinden. Of men die muren nu in het wit schildert of in een andere kleur, maakt qua kostprijs eigenlijk niet zo veel uit. Ik zou daar dus het voorstel van de kinderen durven opvolgen en de scholen wat gezelliger inrichten.

Hetzelfde geldt voor de gebarentaal in de scholen. Men ziet dat de kinderen niet alleen aan zichzelf denken, maar ook solidair zijn met mensen die anders zijn. Ze denken aan de rolstoelgebruikers, die gemakkelijker op de tram zouden moeten geraken. Ze denken aan het helpen van bejaarde personen. Ze denken ook aan mensen die doof zijn en nood hebben aan gebarentaal in de scholen. Ik denk dat het een goed voorstel is om bijvoorbeeld in de taallessen ook aandacht te besteden aan gebarentaal.

Ook ik wil op mijn beurt de educatieve dienst feliciteren, indiener Carla Dejonghe bedanken en iedereen aanzetten om rekening te houden met zowel de serieuze als de meer frivole, originele voorstellen van de kinderen.

Mevrouw Brigitte De Pauw.- Ik wens me uiteraard aan te sluiten bij de felicitaties voor onze voorzitter voor het indienen van dit stuk. Ik wens uiteraard ook de educatieve dienst van de VGC te feliciteren, want de medewerkers steken er toch wel ontzettend veel werk

in. Het wordt altijd op een schitterende manier gebracht, met heel veel respect voor de kinderen, op een heel aangename manier. Ik denk dat heel wat andere parlementen een voorbeeld mogen nemen aan hetgeen er hier in de VGC gebeurt.

Bij de initiatieven die er worden genomen, is het uiteraard belangrijk om de kloof met de politiek voor een stuk te verkleinen, om kinderen al van jongs af aan te laten kennismaken met parlementen en volksvertegenwoordigers. Het allerbelangrijkste is echter dat we kinderen even laten nadenken, laten stilstaan bij een aantal problemen die er leven in de samenleving, en gezamenlijk tot een oplossing proberen te laten komen. Alleen al hierbij stilstaan is een niet onbelangrijke waarde in het opvoedingsproces van kinderen.

Ik was wat geëmotioneerd. Men zegt vaak dat onze samenleving verzuurt, dat we almaar individualistischer worden, dat er geen aandacht meer is voor de medemens. Er werd hier al gesproken over het pestgedrag. Ik vind het heel belangrijk dat kinderen daar effectief bij stilstaan en dat ze ook toch nog een warm hart hebben voor hun medemens. Als het gaat over kinderen die op de speelplaats gepest worden, dan is het belangrijk dat men toch tracht daar oplossingen voor te vinden. Dat men ook kijkt naar ouderen die wat vereenzaamd zijn en daar ook iets voor moet doen, evenzeer als voor kinderen met een handicap. Ik denk dat we in elk geval met de jonge Brusselse kinderen die er vandaag zijn, een mooie toekomst tegemoet gaan. Ik vind dat we in elk geval moeten voortgaan met de initiatieven die er op dit moment genomen worden, en dat zoveel mogelijk kinderen en zoveel mogelijk scholen kunnen participeren aan deze initiatieven.

Mevrouw Annemie Maes.- Ook onze fractie wil zich aansluiten bij de vorige sprekers. De felicitaties voor de educatieve dienst zijn absoluut terecht. De medewerkers hebben zichzelf opnieuw overtroffen. Het aantal deelnemers aan de verschillende educatieve activiteiten van de Raad blijft elk jaar stijgen. *The sky is the limit.*

Dit jaar waren er zoals reeds werd gezegd 3360 deelnemers. Dat is ontzettend veel. Deze educatieve activiteiten zijn voor onze fractie belangrijk omdat ze het maatschappelijke bewustzijn van de kinderen verscherpen. Kinderen en jongeren leren er nadenken over de kwaliteit van hun leefwereld, leren er voorstellen formuleren en debatteren. Nu gebeurt dit misschien al in een schoolse context of toch iets meer dan vroeger, in elk geval ten opzichte van mijn kindertijd. Toch blijft dit een punt waar scholen soms nog te weinig belang aanhechten.

Heel wat gestemde voorstellen getuigen van een stevige dosis realiteitszin en inlevingsvermogen. Die voorstellen – de vorige sprekers hebben het al aangehaald – zijn heel divers: anti-pestmaatregelen, het opknappen van leegstaande huizen om er daklozen te huisvesten, het bezoeken van eenzame bejaarden, 3 soorten vuilnisbakken om beter te sorteren, meer groen in de stad. Ze zeggen letterlijk: Brussel moet meer bomen krijgen. Onze fractie staat daar volledig achter. Veilige en gescheiden fietspaden, ik voel me opnieuw helemaal kind. Ik ben het volledig eens met al die ideeën die er zijn geuit.

Opvallend bij de 17-plussers is het feit dat ze vinden dat Brussel in de media te vaak in een te negatief daglicht wordt geplaatst. Wel, ik geef hen ook gelijk. Het imago van Brussel ligt hen duidelijk na aan het hart. Ze pleiten voor een correcte berichtgeving. Ik denk dat dit een punt is waar we ons allemaal regelmatig aan ergeren. Met positieve voorstellen of evenementen halen wij de nationale media niet of nauwelijks, maar als er rellen of andere negatieve gebeurtenissen zijn, halen we gegarandeerd het nieuws.

Eveneens positief is het feit dat een groot deel van de deelnemende 17-plussers uit het technisch en beroepsgerelateerd komt. Het voorstel om meer praktijklessen en stages in het

technisch onderwijs te organiseren, is er zeker eentje om over na te denken. In diezelfde filosofie ben ik blij met het initiatief ‘Handige Harry’s’, de rondleiding voor de eerste graad TSO en BSO, waarbij de kinderen een blik werpen achter de schermen van het parlement en zien welke technische aspecten hierbij komen kijken, zoals onder meer geluid, vertalingen, stemcomputer en het doorsturen van beelden naar tvbrussel.

De educatieve activiteiten moeten in 2 richtingen werken. Enerzijds ten aanzien van de jongeren: soms wat saaie leerstof aanbrengen, leren ideeën formuleren, reflecteren en discussiëren.

Anderzijds moet dit ook ten aanzien van de raads- en collegeleden gebeuren. De voorstellen van de jongeren zijn voor ons, politici, immers een manier om de vinger aan de pols te houden. Men moet echter ook een stap verder durven zetten. Men moet met deze voorstellen effectief aan de slag gaan. In 2008 stemde deze Raad een resolutie met als doel de uitvoering van de punten uit de discussienota te realiseren. Maakte het College hier ook effectief werk van? Worden de betrokken leerlingen systematisch op de hoogte gebracht van de initiatieven van de verschillende parlementen of regeringen die verder ingaan op de door hen ingediende voorstellen? Ik denk hierbij bijvoorbeeld aan de resolutie voor gescheiden vuilnisbakken. Deze resolutie wordt immers door zowel de meerderheids- als oppositiepartijen gesteund. Het voorstel voor gescheiden vuilnisbakken kwam er op instigatie van het Kinderparlement. Wordt dit ook megedeeld aan de betrokken scholen? Laat men hen weten dat men werk maakt van hun voorstellen? Ten aanzien van de leerlingen en scholen werkt een *feedback* wellicht extra motiverend.

Hoe dan ook wens ik de educatieve dienst te feliciteren. Deze felicitatie geldt echter ook voor al die andere mensen die achter de schermen bijdragen tot het welslagen van dit zeer goede initiatief. Ook de diensten van de griffier hebben ervoor gezorgd dat men een mooi resultaat kon boeken. Ik zou zelfs durven stellen dat men hiermee een veel mooier resultaat dan welk parlement dan ook wist te bereiken.

Mevrouw Greet Van Linter.- Ook ik heb deze nota met aandacht gelezen. Uit deze nota blijkt dat ‘de puzzel’ een goed initiatief is dat een stijgend succes kent. De discussie over deze nota is meer dan aangewezen. Verder blijkt ook dat kinderen, misschien meer dan men vermoedt, op een verantwoorde manier over een aantal zaken denken. Ik denk hierbij bijvoorbeeld aan pestgedrag en het publieke welzijn. Bij dit laatste zijn kinderen voorstander van een grotere interactie tussen ouderen en jongeren. Iedereen weet dat een dergelijke interactie enkel baten met zich meebrengt. In het Brussels hoofdstedelijk gewest blijft het moeilijk om zich op een veilige manier met een fiets door het verkeer te bewegen. Op dit vlak nemen de kinderen een zeer verantwoorde houding aan. Deze nota bevat heel wat aandachtspunten die het lezen meer dan waard zijn. Meer nog, ze verdienen het om achteraf in beleidsideeën te worden omgezet.

Niettegenstaande wens ik enkele bemerkingen te formuleren. Ik kan me niet ontdoen van de indruk dat kinderen en jongeren gestuurd worden door wat ze horen in de scholen of in de media. Dit doet zich vooral voor bij ‘vage thema’s’ of zaken waar zij zich minder voor interesseren. Iemand stelde dat dit *in se* leidt tot links/rechts-tegenstellingen. Ik hou het er echter liever op dat men kinderen verleidt tot een politiek correct denken.

Zaken die kinderen wel belangrijk vinden, wekken bij hen daarentegen wel ernstige, hevige en radicale reacties op. In een aantal gevallen opteren ze voor een strenge aanpak. Het is uitermate interessant om dit eens verder te onderzoeken. Op onderwijsvlak stellen zij bijvoorbeeld voor om de taalproblematiek tussen het Nederlands en het Frans om te lossen met de introductie van Engels. Persoonlijk vind ik dit een hele rare optie. Bekijkt men

de schoolpopulatie dan zou men, als men deze redenering volgt, toch veeleer voor hetzij Arabisch, Turks of Spaans moeten opteren? De optie voor het Engels is duidelijk aangebracht door een aantal politieke groeperingen. (*Opmerkingen van de heer Fouad Ahidar*)

Ik hou enkel rekening met de maatschappelijke realiteit. Zoveel Vlamingen zitten er nu toch niet in het Brussels Nederlandstalig onderwijs?

Ik verkoop hier zeker geen larie en apenkool. Waarom stelt men eenvoudig niet dat het aangewezen is om Nederlands en Frans te leren? Op die manier worden alle problemen tussen Nederlands- en Franstaligen toch onmiddellijk in de kiem gesmoord?

De heer Fouad Ahidar.- Was mevrouw Greet Van Linter aanwezig toen dit alles werd besproken? Het gaat hier niet over Arabisch of Spaans. Het gaat om totaal iets anders. Probeer toch gewoon aanwezig te zijn op de plaatsen en momenten dat uw aanwezigheid vereist is.

Mevrouw Greet Van Linter.- Om evidente politieke redenen bleef ik afwezig. Ik heb trouwens nooit gesproken over blanken en niet-blanken. Het is de heer Fouad Ahidar die dit doet.

Ook andere thema's worden wel eens op een dromerige manier aangepakt. Ik denk hierbij aan de mobiliteitsproblemen. Zo zou het gebruik van de wagen beperkt moeten worden. Trekt men de lijn door, dan zou men eenvoudigweg niet meer met de wagen naar de stad mogen komen. Eertijds moesten mijn kinderen echter overal naartoe worden gebracht. Ze konden niet wachten om hun rijbewijs te halen. Het voorstel van het 'wagenvverbod' lijkt me dan ook nogal dromerig.

Bij het thema 'België en samenleven' spreekt men over een mars voor respect en over een groot respectfeest. Waar heeft men daar de mosterd voor gehaald? Ik merk dat er reactie komt op deze opmerkingen. Ik ga er dus vanuit dat ik de nagel op de kop sla. (*Gelach - Opmerkingen van de heer Fouad Ahidar*)

Ik begon mijn betoog met een aantal positieve opmerkingen. Ik zal ook positief eindigen.

Kinderen zijn heel streng voor een aantal zaken waar ze echt last mee hebben. Hierbij denk ik aan thema's zoals netheid en veiligheid. Op dit vlak pleiten kinderen echt voor een repressief beleid. Zo hebben ze het over "een spaarkaartsysteem voor overtredingen, boetes, afvalinspecteurs en als straf vuilnisman worden". Op het vlak van veiligheid denken kinderen aan meer blauw op straat, meer agenten, meer patrouilles, meer camera's en meer controles. Verder moet ook de drugshandel in de kiem worden gesmoord. Men heeft het zelfs over de heropvoeding van jongeren. Volstaat dit laatste niet, dan moeten zelfs de ouders een heropvoedingscursus volgen.

Men moet nu eens durven nagaan welke thema's de jongeren en de kinderen echt nauw aan het hart liggen. Deze thema's kunnen dan vergeleken worden met de door het onderwijs en de media aangestuurde onderwerpen. Dit is de kern van mijn pleidooi. Verder kan heel deze 'puzzel' enkel mijn goedkeuring wegdragen.

De heer Paul De Ridder.- Ik wens me enkel aan te sluiten bij alle felicitaties voor de educatieve diensten. Men moet verder gaan op het ingeslagen pad. Ik wil hier persoonlijk aan meewerken. Laat ons zo verder doen.

De heer Jean-Luc Vanraes, collegevoorzitter.- Gedurende jaren had ik het immense geluk om bijna wekelijks, op een donderdag, het Kinderparlement te mogen voorzitten. Zowel

voor de aanwezige volwassenen als voor de aanwezige kinderen en jongeren was dit telkens een niet te versmaden gebeurtenis. Kinderen en jongeren zijn immers, veel meer dan volwassenen, in staat om zich op een duidelijke, voor iedereen toegankelijke manier uit te drukken. Het is heel belangrijk om een instemming of niet-instemming op een behoorlijke manier te verwoorden. Tijdens de debatten kon men vaststellen dat het Nederlands van de kinderen en de jongeren er steeds met rassenschreden op vooruitging. Ik vermoed dat zowel mevrouw Carla Dejonghe als de leden van de educatieve dienst dit eveneens hebben vastgesteld.

Ik vind het ook fantastisch dat de educatieve dienst steeds verder uitbreidt. Het ideeën-goed is onbeperkt. Telkens komen er nieuwe ideeën bovendrijven. Ik denk hierbij aan de tentoonstelling rond Ensor en de reactie van de kinderen op deze tentoonstelling. Via deze tentoonstelling leerde men de kinderen en de jongeren immers om ook eens abstract en ironiserend te gaan denken over de maatschappij.

Mevrouw Annemie Maes heeft een aantal vragen geformuleerd. Ik zal een kort antwoord formuleren. Voor de thema's rond milieuzorg en mobiliteit werd het initiatief Milieuzorg op School (MOS) uitgewerkt. Verder werkt de VGC en het Brussels Instituut voor Milieubeleid (BIM) op een aantal vlakken samen.

Speciaal ter attentie van de heer Fouad Ahidar wens ik op te merken dat er effectief een aantal begeleidingsprogramma's en -projecten in verband met pesten op school werden uitgewerkt. Pesterijen hebben immers een immense invloed op kinderen. De begeleidingsprogramma's op zich volstaan wellicht niet. Een individuele begeleiding dringt zich dan ook op. Elk probleemgeval moet echter steeds goed worden omkaderd. Dit is echter niet altijd mogelijk. Vooral de Centra voor Leerlingenbegeleiding (CLB) bekommeren zich om deze problematiek. Niets is perfect. Op het terrein worden er, buiten het puur educatieve, echter al heel wat inspanningen geleverd. Dit is maar goed ook.

In ieder geval ben ook ik tevreden over alle inspanningen die men zich heeft getroost. Een paar jaar geleden zijn we, samen met de griffier, op studiebezoek naar Engeland geweest. Misschien kunnen de Engelsen nu eens naar hier komen om na te gaan hoe men hier de hand aan de ploeg slaat.

De voorzitter.- Ten persoonlijke titel stel ik vast dat het reglement niet in een voorstel van resolutie voorziet om dit debat te besluiten. Misschien kunnen de fractievoorzitters dit eens in overweging nemen. Ik heb alleszins begrepen dat deze discussienota ook voor het College een bron van inspiratie zal blijven.

– *De bespreking is gesloten.*

Voorzitter: mevrouw Carla Dejonghe.

INTERPELLATIE (R.v.O., art. 62)
VAN MEVROUW BIANCA DEBAETS TOT MEVROUW BRIGITTE GROUWELS,
COLLEGELID BEVOEGD VOOR WELZIJN, GEZONDHEID,
GEZIN, MEDIA EN PATRIMONIUM,
betreffende de Brusselse media

Mevrouw Bianca Debaets.- De Vlaamse overheid ondersteunt de 4 belangrijkste Nederlandstalige Brusselse media *in casu Brussel Deze Week, FM Brussel, tvbrussel* en de webstek *brusselnieuws.be*. Al deze media beschikken over een eigen redactie en werken autonoom van elkaar. *Brusselnieuws.be* ontwikkelt zich trouwens meer en meer tot een echte, interactieve nieuwswebstek. Ook in mijn omgeving merk ik dat meer en meer mensen dagelijks een beroep doen op deze webstek. Bovendien is deze stek, zelfs voor de andersstalige journalisten die werkzaam zijn in het Brussels hoofdstedelijk gewest, uitgegroeid tot een referentiepunt.

Vlaams minister Pascal Smet pleit in het Vlaams Parlement, vanuit zijn hoedanigheid als voogdijminister voor Brussel, voor de uitwerking van een crossmediale samenwerking en een Vlaams-Brussels mediaplatform. Crossmediale samenwerking lijkt tegenwoordig wel het toverwoord. Een dergelijke samenwerking en platform leiden immers ontegensprekelijk zowel tot een logistieke en inhoudelijke versterking van de 4 partners, als tot een grotere specialisatie op het vlak van politieke en maatschappelijk-culturele berichtgeving, een beter bereik en een effectievere en directere zakelijke aansturing. Vlaams minister Pascal Smet liet weten dat hij de komende weken gesprekken zou voeren met de diverse mediapartners zodat er een voorstel kan worden uitgewerkt. De VGC zou bij dit alles uiteraard betrokken worden.

In deze tijden, waarbij de media steeds korter op de bal moeten spelen, digitale nieuwsgaring meer en meer aan belang wint en het publiek steeds kritischer wordt, kan men samenwerking tussen de Brusselse media alleen maar aanmoedigen. Toch wil ik er hier ook een lans voor breken dat de Brusselse media, in het kader van heel deze saneringsoperatie, elk hun eigen merk en werking zouden behouden. Op een aantal vlakken is synergie zeker aangewezen. Hierbij denk ik bijvoorbeeld aan logistieke ondersteuning op het vlak van secretariaatswerking of bij boekhouding. Op deze terreinen kan men kostenbesparend optreden en dringt een doorgedreven samenwerking zich op.

De 4 Brusselse media laten opgaan in 1 groot geheel lijkt mij daarentegen geen goede zaak. Dat wil niet zeggen dat ze onderling geen projecten kunnen opstarten. Ik wil zelfs pleiten voor de mogelijkheid om meer nieuwsitems uit te wisselen, om samen aan projecten te werken en om redacties onderling ideeën te laten uitwisselen. De redactionele onafhankelijkheid en de expertise moeten echter wel bewaard blijven. Men moet geen specialist in media zijn om te weten dat een krant maken totaal verschilt van radio maken. De timing en de wijze van journalistiek lijken mij heel anders.

Daarom lijkt het mij beter om de complementariteit te behouden. Die troef mag niet verdwijnen door het oprichten van een superstructuur met een supermanager. Nog niet zo lang geleden zagen we in de nationale media dat een superstructuur met een supermanager handenvol geld kost, terwijl het niet noodzakelijk tot meer efficiëntie leidt. Laten we daar lessen uit trekken en bescheiden zijn in Brussel. We mogen natuurlijk wel ambitieus zijn, maar tegelijkertijd ook wel realistisch en bescheiden en we moeten leren van de voorbeelden uit andere media. Daarom ben ik tegen een superstructuur, maar ben ik wel voor een beter op elkaar afgestemde en meer doorgedreven samenwerking.

Die samenwerking zou trouwens ook beter uitgebouwd moeten worden met de andersstalige Brusselse media. Daarbij denk ik niet alleen aan de Franstalige partners. Dat we

daar een aantal dingen samen mee kunnen doen, ligt voor de hand. Ik denk ook aan de vele, anderstalige, Europese en internationale mediajournalisten die in Brussel aanwezig zijn. We mogen niet vergeten dat Brussel na Washington DC het hoogste aantal geaccrediteerde journalisten ter wereld heeft. Daarvan moeten we gebruik maken, al was het maar om het beeld en het imago van Brussel op economisch, cultureel en toeristisch vlak te versterken in binnen- en buitenland.

De Vlaamse minister van media kondigde een ambitieus kwantitatief en kwalitatief publieksonderzoek aan. Dat is een goede zaak, want pas door na te gaan wat eigenlijk het profiel is van de kijker, de lezer of de luisteraar, kan er beter ingespeeld worden op de wensen en de noden van het doelpubliek.

Ten slotte pleit ik – net als mijn collega Paul Delva in het Vlaams Parlement – ervoor om de reikwijdte van de Vlaams-Brusselse media in Vlaanderen te verhogen. Brussel is niet alleen de hoofdstad van Vlaanderen, maar heeft ook heel wat troeven. Alleen zit de perceptie soms wat tegen. Soms lijkt het wel alsof de Vlaamse media Brussel alleen maar in het nieuws brengen wanneer het slecht gaat. We moeten die spiraal doorbreken en ervoor zorgen dat Brussel ook op een positieve manier in het nieuws komt. Dat is een enorme opdracht voor de media.

Welke stappen werden er ondernomen om het Vlaams-Brussels mediaplatform op te richten? Welk samenwerkingsmodel houdt men daarbij voor ogen? Hoe worden de redactionele vrijheid en eigenheid in dit platform verzekerd? Hoe wil men in die superstructuur het specifieke karakter van elk van de partners bewaren? Wordt het collegelid bij dit alles betrokken? Heeft ze regelmatig overleg met haar Vlaamse collega bij de uitwerking van dit project? Welke exacte opdrachten komen aan bod in het publieksonderzoek en wat is de timing ervan? (*Onderbrekingen van de heer Fouad Ahidar*). Heeft u het woord, mijnheer Ahidar, of mag ik verder spreken?

Via welke kanalen en via welke doelgroepen zal dit publieksonderzoek gevoerd worden? Wij zijn wel tevreden dat dit onderzoek er komt, begrijp mij niet verkeerd.

Heeft het collegelid samen met haar Vlaamse collega al stappen gezet naar de anderstalige Brusselse media? Hoe wil ze de uitstraling van Brussel, via de Nederlandstalige Brusselse media en in samenwerking met de vele andere media, verhogen?

De heer Jef Van Damme.- Ik ben verbaasd over de uitspraken van mevrouw Bianca Debaets. Noch Vlaams minister Pascal Smet noch collegelid Brigitte Grouwels heeft hierover al gecommuniceerd. Het is niet correct dat er al met de pers werd gesproken voordat er iets beslist werd. Het is eerder omgekeerd, het is namelijk mevrouw Bianca Debaets geweest die in de pers een aantal zaken gelanceerd heeft...

Mevrouw Bianca Debaets.- Ik heb op geen enkel moment...

De voorzitter.- De heer Jef Van Damme heeft het woord.

Mevrouw Bianca Debaets.- Maar hij citeert mij!

De heer Jef Van Damme.- Mevrouw Bianca Debaets heeft zonet nog aan de heer Fouad Ahidar gevraagd om haar te laten uitspreken. Ik vraag dat ook van haar. Dat is alles.

De voorzitter.- We hebben daarnet al een hele discussie gevoerd over respect en beleefdheid.

De heer Jef Van Damme.- Ik heb de indruk dat mevrouw Bianca Debaets een polemiek wil starten rond een probleem dat er eigenlijk geen is. Wat mij vooral opvalt in haar discours, is dat ze het debat verengd tot de vorm. Ze zegt tegen een groot platform van alle media samen te zijn, terwijl de discussie zou moeten gaan om de inhoud. We moeten nagaan wat de beste manier is om een ideaal mediaplatform te creëren in Brussel en als dat het samengaan van de 4 Brusselse media zou zijn, dan is dat misschien wel de beste optie. De discussie moet niet over de vorm gaan, maar over de inhoud: waar willen we naartoe en welke kwaliteit willen we bereiken? Ik wil het collegelid vragen wat haar visie daarop is. Denkt ze dat de verschillende media elkaar kunnen versterken? Is het samengaan van de 4 Brusselse media voor haar al dan niet een goed idee?

De heer Herman Mennekens.- Niet toevallig staan in het regeerakkoord de beleidsintenties van de VGC nopens *Brussel Deze Week*, *tvbrussel*, *FM Brussel* en *brusselnieuws.be* onder het hoofdstuk “Behoorlijk bestuur”. Ons regeerakkoord verwoordt expliciet de betrachting om samenwerking en synergieën te bevorderen, zonder afbreuk te doen aan de eigenheid van de verschillende media.

Mevrouw Bianca Debaets spitste haar interpellatie sterk toe op het door de bevoegde Vlaamse minister gevoerde pleidooi voor crossmediale samenwerking en de oprichting van een Vlaams-Brussels mediaplatform, zoals dat in de commissie van het Vlaams Parlement ter sprake is gekomen. Ik kan me niet alleen vinden in de intenties ter zake, maar ook in de aandachtspunten die mevrouw Bianca Debaets terecht naar voren heeft gebracht. Maar tegelijkertijd is een andere, even fundamentele reflectie aan de orde. Een reflectie omtrent de huidige betekenis en verankering van de media in de Brusselse samenleving en de toekomst van een en ander. Hoe present zijn onze media?

Zoals ik ook reeds in commissie beklemtoonde, komt het me voor dat de Nederlandstalige media de voorbije jaren sterk hebben ingeboet aan wervende, inspirerende, toonaangevende kracht en dat ze als het ware aan maatschappelijke penetratie hebben verloren. In het bijzonder *tvbrussel* lijkt me sterk weg gedeemsterd, maar ook de beschikbare cijfers omtrent het lezersbereik van *Brussel Deze Week* en het gebrek aan cijfers omtrent *FM Brussel* wijzen op de wat onwezenlijke plaats van de Nederlandstalige media in het Brussels landschap.

Voor die *fading out* zijn ongetwijfeld tal van redenen te vinden. Een grondige studie naar de oorzaken hiervan lijkt me zeker opportuun. Een publieksonderzoek is zeker nuttig. Maar enkele oorzaken van die *fading out* liggen voor de hand en kunnen verschillen van medium tot medium. Je hoeft daarvoor geen groot mediaspecialist te zijn.

Mij komt het alleszins voor dat de 3 betrokken media - in acute of minder acute mate - voeling missen met alle geledingen van het maatschappelijke leven in de hoofdstad. Te veel niche, te veel ‘ons-kent-ons-journalistiek’, te veel ‘Walvis-beleving’ en ‘Monk-rethoriek’, met soms ronduit eenzijdige - om niet te zeggen tendentieuze - berichtgeving en nieuwsselecties. En helaas soms ronduit misplaatste en onprofessionele appreciaties tot gevolg.

Het lijkt mij ook dat er een sterke verstarring en verambtelijking geslopen zijn in hoofde van sommige redactionele protagonisten. Ik ontwaar steeds minder die idealistische en verliefde kijk op Brussel. Zo mis ik bijvoorbeeld bij *tvbrussel* gewoonweg een visie of een globaal concept in de berichtgeving en in het opzet van de zender. Wel ontwaren we een quasi gepolitiseerd streven naar het eigen gelijk, de eigen positie, de eigen legale en extra-legale rechten en voorrechten, de eigen verworvenheden enzovoort.

Ten slotte vind ik dat er bijwijlen zelfs een halsstarrige, journalistieke ontkenningdrang en dito gedrag is van de rol en de opdracht als lokale media-actor. Midden de mensen

staan onze hippe, haastige jongens en meisjes van de media helaas al te zelden. Het feit dat hier vandaag bijvoorbeeld niemand is van de media, is daarvan een bewijs.

(Mevrouwen Elke Roex en Annemie Maes wijzen naar de perstribune, waar 1 lid van de pers de vergadering volgt).

Ah, goed. Dan toch iemand die de uitzondering op de regel is.....

Ik zou dit alles willen en kunnen staven met voorbeelden, maar daarvoor ontbreekt me helaas de tijd.

Dit is een zeer ernstige zaak, in het bijzonder in het licht van de gigantische bedragen die jaarlijks naar onze media vloeien. De Vlaamse minister had het over 7,5 miljoen euro per jaar. De Brusselse media baden in weelde, want ze moeten zelf geen inkomsten genereren. En dat heeft zijn legitieme redenen. Maar reden te meer om die hang naar behoorlijk, efficiënt en resultaatgericht bestuur en beheer zeer ernstig te nemen.

De relatie tussen media en politiek is uiteraard altijd gespannen. Dat is ook normaal, meer zelfs, het is wenselijk. De vierde macht heeft haar eigen rol, dynamiek en wetmatigheden en moet op haar onafhankelijkheid staan. Wanneer die vierde macht dan ook uit de hand moet eten van de politieke overheid, zijn waakzaamheid en een strenge ethiek geboden, zowel in hoofde van de media als in hoofde van die politieke, subsidiërende overheden.

Mevrouw Annemie Maes.- Ik ben nog wat onder de indruk van voorgaande spreker. Er is heel wat om over na te denken. Spreken over kwaliteit en inhoud vraagt niet alleen enige reflectie en maar ook om enige afstand te nemen. Ik zal nog eens goed nadenken over de uitspraken van de heer Herman Mennekens. Hopelijk komt er nog een vervolg op dit mediadebat.

De interpellatie van mevrouw Bianca Debaets ging over het Nederlandstalige medialandschap en de crossmediale samenwerking. Daarover is in het Vlaams Parlement recent nog een debat gevoerd. Het is wel degelijk een actueel thema, in tegenstelling wat ik iemand heb horen beweren. Ook op *tvbrussel* werd er verslag uitgebracht over een eventuele crossmediale samenwerking.

Het collegelid heeft ons toen laten weten dat de administratie de mogelijkheden en de beperkingen op een objectieve manier zou onderzoeken om tot een gefundeerd oordeel over het crossmediale model te komen. Ze heeft ons ook verzekerd dat de samenwerking geen afbreuk zou doen aan de eigenheid van de verschillende media. Ik denk dat toen ook werd aangehaald dat elk medium zijn eigen ritme heeft, zoals mevrouw Bianca Debaets trouwens ook al opmerkte. Een krant heeft nu eenmaal niet hetzelfde ritme als radio of tv. We moeten waakzaam zijn om die eigenheid niet in het gevaar te brengen.

Hoe staat het met dit onderzoek? Kunnen de onafhankelijkheid en eigenheid van de media worden gewaarborgd? Groen! ziet zeker de voordelen van een synergie in, maar pleit ook voor het behoud van de eigenheid van elk medium.

Bij gelegenheid zou deze Raad op basis van een wetenschappelijk onderbouwd onderzoek moeten debatteren over onze verwachtingen van de Brusselse media en proberen om kwaliteitsnormen te stellen. Deze discussie is een eerste stap in dit proces, waarbij we ook de verantwoordelijken van deze media en de Vlaamse minister moeten betrekken.

Ik kijk dus uit naar een diepgaand mediadebat in het volgende parlementaire jaar.

De heer Walter Vandenbossche.- Ik ben het ermee eens dat naast het formele ook het inhoudelijke bijzonder belangrijk is. Op dat vlak hebben we in Brussel ernstige zorgen. Ik ben het helemaal eens met de heer Herman Mennekens. Er is een ernstig probleem als de media op basis van eigen fouten exclusieven uitspreken en de berichtgeving filteren en als wij vervallen in een wereld van navelstaarderij en het eigen gelijk. Misschien zullen de heren Jef Van Damme en Herman Mennekens nu wel drie maanden straf krijgen en niet meer op de televisie mogen komen wegens de uitspraken die ze net hebben gedaan. Wees maar voorzichtig. Ik kan het weten! (*Hilariteit*)

Alle gekheid op een stokje, ik zou wel eens willen weten wat de beleidsbrief hierover zegt. Het zou goed zijn mocht het College een inhoudelijk onderbouwd debat op gang brengen, zowel wat vorm als wat inhoud betreft. Zo nodig kunnen daar ook de betrokken partijen aan deelnemen. We moeten eens bekijken hoe we kunnen zorgen voor rotatie in de leiding van deze instellingen, zodat er nieuwe mensen en nieuwe, frisse ideeën kunnen worden binnengebracht. Op die manier kan er een nieuwe dynamiek ontstaan. Volgens mij is er een kloof tussen de berichtgeving en wat er werkelijk gebeurt op het terrein. We moeten daarover eens in alle sereniteit praten in de commissie, bijvoorbeeld naar aanleiding van een beleidsbrief.

De heer Paul De Ridder.- In een vorig leven maakte ik een 45-tal uitzendingen voor *tvbrussel*. Ik was dan ook meermaals aanwezig in de lokalen op het Flageyplein. Daar zetelen niet alleen *tvbrussel*, maar ook *Brussel Deze Week*, *FM Brussel* en *brusselnieuws*. Op een dag wou ik even langs lopen bij de redactie van *Brussel Deze Week* die op dezelfde verdieping is ondergebracht. Tot mijn niet geringe verbazing bleek dat ik niet zomaar van het ene medium naar het andere kon wandelen. De deuren waren vergrendeld en slechts een paar mensen die over een badge beschikten, konden zich van de tv-zender naar de weekbladredactie begeven. Kortom, hoewel deze media in hetzelfde gebouw zijn gevestigd, leiden zij gescheiden levens. Ze hebben elk hun eigen refter, vergaderzaal enzovoort. Met een beetje geluk zien de medewerkers van de diverse media elkaar bij de gemeenschappelijke lift, als ze die al hebben.

Die toestand herinnerde mij onwillekeurig aan de federale wetenschappelijke en culturele instellingen op de Kunstberg. Ook daar zijn er hermetische schotten tussen de Koninklijke Bibliotheek, het Algemeen Rijksarchief en de Koninklijke Musea voor Schone Kunsten.

Het spreekt vanzelf dat een dergelijke compartimentering weinig bevorderlijk is voor een goede werking. Instellingen die door de gemeenschap worden gesubsidieerd – het gaat hier immers niet om commerciële media die een concurrentiestrijd op leven en dood leveren – hebben alles te winnen bij een vlotte en spontane onderlinge samenwerking. Weg dus met de schotten en de bastions!

Laat de mensen van *tvbrussel*, *FM Brussel*, *Brussel Deze Week* en *brusselnieuws* op een vrije en ongedwongen manier samenwerken. Geef ze bijvoorbeeld een gemeenschappelijke refter of koffiekamer waar ze op een informele en collegiale manier met elkaar van gedachten kunnen wisselen. Dit zal niet alleen de kosten drukken maar ook de creativiteit stimuleren.

Hoezeer wij ook pleiten voor samenwerking, toch mag dit niet leiden tot een logge dirigistische geleide superstructuur onder één oppermachtige manager die uiteindelijk beslist welke programma's er worden gemaakt. Dit zou een reëel gevaar betekenen voor de creatieve onafhankelijkheid van de diverse media en voor de objectiviteit van de informatie.

Kortom, de eigenheid en de onafhankelijkheid van de diverse media mogen niet verloren gaan. Elk medium heeft immers zijn specifiek karakter, werkt voor een deel met eigen

methodes en eigen technieken. De hoofden van de diverse media moeten dan ook over de nodige armslag kunnen blijven beschikken. Zij hebben de opdracht om in nauw overleg met hun medewerkers op een creatieve manier initiatieven te ontwikkelen. Dit is in het belang van alle kijkers, lezers en internetgebruikers in Brussel en daarbuiten.

Mevrouw Brigitte Grouwels, collegelid.- Het verheugt mij dat wij dankzij de interpellatie van mevrouw Bianca Debaets de gelegenheid krijgen om dit onderwerp aan te snijden en dat ik kan vernemen welke standpunten de fracties innemen over de crossmediale samenwerking.

Meneer Van Damme, in het Vlaams Parlement is er een debat geweest en heeft minister Smet zijn standpunt toegelicht. De discussie is dus geopend. Het College hecht veel waarde aan deze gedachtewisseling.

Zoals mevrouw Bianca Debaets aanstipte, is de vraag naar een crossmediale samenwerking tussen de Vlaams-Brusselse media niet nieuw. De vraag is jaren geleden al gesteld, maar er is niet veel mee gebeurd. Nu ligt ze opnieuw op tafel.

De mediapartners zelf hebben de mogelijkheid van een intermediale samenwerking al in al haar aspecten onderzocht, zowel inhoudelijk als organisatorisch. Momenteel werkt ook de administratie van de VGC, in samenwerking met de Vlaamse Gemeenschap, aan een grondig en objectief onderzoek. De eindnota zal eerstdaags aan mijn medewerkers worden overhandigd.

We hebben overlegd met Vlaams minister Pascal Smet over deze kwestie. De VGC zal het onderzoek naar de pro's en contra's van een samenwerking leiden. Tot nu toe zijn er geen duidelijke conclusies. Er is geen visie die door alle partijen wordt aanvaard. De mediapartners zelf zitten niet op dezelfde golflengte. Als logisch gevolg daarvan is er op dit moment nog geen duidelijk samenwerkingsmodel. Wel werden de diverse opties, met aandachtspunten en kanttekeningen, in kaart gebracht. Minister Smet en ik streven naar een gemeenschappelijk samenwerkingsmodel waar beide overheden achter kunnen staan. Maar zo ver zijn we nog niet.

Wat nu mijn persoonlijke mening betreft, ik kan me best vinden in wat vele sprekers hebben gezegd: de redactionele vrijheid primeert. Welk model er ook uit de bus komt, dit uitgangspunt primeert. Dit principe staat niet ter discussie.

Natuurlijk is er heel wat ruimte voor samenwerking. Het verhaal van de heer De Ridder spreekt boekdelen. Verscheidene aanwezigen hier zullen zijn ervaring wellicht delen. Nu is het wel zo dat het huidige gebouw zich niet direct leent tot spontane ontmoetingen. Het is bijvoorbeeld praktisch niet mogelijk om er een gemeenschappelijk onthaal of een ontmoetingsplaats in te richten. Als we werkelijk de samenwerking willen bevorderen, moeten we daar ook eens over nadenken.

Er werden bilaterale gesprekken gevoerd tussen minister Pascal Smet en elk van de mediapartners. Ook ikzelf heb dergelijke gesprekken met elk van de media gevoerd. We hadden dat misschien beter samen gedaan, maar goed. Op basis van de conclusie van die gesprekken is er nog voor het zomerreces een overleg gepland tussen minister Pascal Smet en mezelf.

Minister Pascal Smet heeft inderdaad in zijn beleidsnota 2009-2014 een groot kwantitatief en kwalitatief publieks- en bereiksonderzoek van de 4 mediapartners aangekondigd. Tijdens het debat in het Vlaams Parlement hebben we de indruk gekregen dat dit project

werd afgevoerd. We zouden dat ten eerste betreuren. De afspraak was dat minister Smet een dergelijk onderzoek zou laten uitvoeren en dat de VGC de intermediale samenwerking zou doorlichten. Hij zou dit project intussen hebben geschrappt, wat wij ten eerste betreuren. Dit zal zeker aan bod komen tijdens ons komende gesprek.

De uitstraling van Brussel verbeteren blijft een zeer belangrijke doelstelling, ook van het mediabeleid. In de eerste plaats ijver ik voor een versterking van de media zelf: hun slagkracht en zichtbaarheid moeten verhogen. Ze zullen daar zelf ook een gewetensonderzoek voor moeten voeren. Op die manier kunnen zij het nodige gezag verwerven ten aanzien van de nationale en internationale media.

Daarnaast - en dat is al even vooruitblikken naar de toekomst - denk ik dat een goede samenwerking met Muntpunt heel cruciaal kan zijn voor een doorstroming van de Brusselse initiatieven naar Vlaanderen. De media moeten Brussel namelijk kunnen 'vertalen' in samenwerking met Muntpunt naar de rest van Vlaanderen zodat een positieve berichtgeving beter doorstroomt. De optie die sommigen - en mevrouw Debaets heeft het daarover gehad - naar voor schuiven over een beter bereik van de Vlaams-Brusselse media in Vlaanderen, is een streefdoel dat de VGC al heel lang heeft en waarvoor we ons verder willen blijven inzetten. Dat vraagt natuurlijk om een gesprek met de Vlaamse Minister van Media, de heer Pascal Smet, en ik hoop dat hij mee aan de kar zal blijven trekken in de Vlaamse Regering.

Het is belangrijk dat we met *tvbrussel* buiten de grenzen van Brussel kunnen komen en meer dan uitsluitend op de VRT op zaterdagmiddag. De VGC zal er ook voor blijven ijveren dat de media een vaste en herkenbare plek kunnen verwerven in het digitale aanbod. Dit is immers een unieke weg om aan te bod komen, zowel in Vlaanderen als in Brussel. Maar het kan ons ook internationaal van pas komen. De internationale uitstraling moet immers een belangrijke doelstelling blijven van de Vlaams-Brusselse media, hoewel niet elk medium dit even sterk kan behartigen. Zo is de ondertiteling van de programma's van *tvbrussel* in het Nederlands en in het Engels - waarvoor ik zelf als Vlaams minister voor Media nog mee heb kunnen zorgen - heel belangrijk voor die internationale uitstraling. We moeten er samen over nadenken hoe we bij de grote internationale gemeenschap in Brussel meer voet aan de grond kunnen krijgen.

Aan mevrouw Annemie Maes en aan meneer Walter Vandenbossche zou ik willen zeggen dat dit debat zeker niet afgerond is, het is slechts een begin. Met minister Smet zullen we samen een visie ontwikkelen en daarmee naar hier komen. Dit kan onder de vorm van een beleidsbrief zijn of onder de vorm van een gezamenlijk initiatief waarbij ikzelf en minister Smet hier in deze Raad aanwezig zijn om met de leden een debat te voeren.

Mevrouw Bianca Debaets.- Ik zou willen starten met verontschuldigen aan het adres van de heer Jef Van Damme voor mijn onderbreking in zijn discours. Dit zal niet opnieuw gebeuren, maar dan verwacht ik ook van hem dat hij ermee ophoudt woorden in de mond te leggen van mijzelf en mijn collega's die nooit gezegd zijn.

De plannen van minister Pascal Smet zijn geen staatsgeheimen en kunnen gevonden worden in de verslagen van de commissie Media van het Vlaams Parlement. Het is ook niet moeilijk om te weten in welke richting de minister denkt.

De geïntegreerde samenwerking tussen de verschillende mediapartners is een evenwichts-oefening die moet gemaakt worden. Dit is echter een delicate zaak, omdat je enerzijds streeft naar meer efficiëntie, kwaliteit en een groter bereik binnen en buiten Brussel en anderzijds omdat de redactionele onafhankelijkheid moet bewaard blijven en men geen

afbreuk mag doen aan de eigenheid van de 4 Brusselse mediapartners. Het denkspoor dat collegelid Brigitte Grouwels daarnet lanceerde om dat aan de hand van een beleidsbrief in debat te brengen in deze Raad - eventueel samen met minister Pascal Smet - lijkt mij een goede optie. Hopelijk kan dit debat bij de start van het nieuwe werkjaar verder gezet worden.

– *Het incident is gesloten.*

INTERPELLATIE (R.v.O., art. 62)
VAN MEVROUW BRIGITTE DE PAUW TOT DE HEER BRUNO DE LILLE,
COLLEGELID, BEVOEGD VOOR CULTUUR, JEUGD,
SPORT EN AMBTENARENZAKEN,
inzake de verdeling van de Vlaamse cultuursubsidies over de 19 Brusselse gemeenten

Mevrouw Brigitte De Pauw.- Elk jaar krijgen de 19 Brusselse gemeenten gezamenlijk 300.000 euro aan projectsubsidies van de VGC. Dit gebeurt in het kader van het decreet Lokaal Cultuurbeleid. Om aanspraak te kunnen maken op deze subsidies verwacht de decreetgever wel dat aan verschillende voorwaarden voldaan wordt: de gemeente moet over een cultuurplan, een cultuurraad en een cultuurbeleidcoördinator beschikken, evenals over een Nederlandstalige gemeentelijke bibliotheek en een erkend gemeenschapscentrum.

Zes Brusselse gemeenten voldoen niet aan deze voorwaarden: Ganshoren, Oudergem, Sint-Joost-ten-Node, Sint-Lambrechts-Woluwe, Watermaal-Bosvoorde en Ukkel. Heel wat gemeenten zijn al positief bezig om in te treden in het decreet. Een aantal andere gemeenten heeft al een hele weg afgelegd, maar in een aantal gemeenten gaat een en ander gepaard met een manifeste politieke onwil om tot een oplossing te komen. Dit heeft vaak ook te maken met het feit dat er in die gemeenten geen Nederlandstalige schepen is. Tot op heden worden deze gemeenten wel in aanmerking genomen bij de verdeling van die 300.000 euro. Dit is voor mij de goede weg.

Klopt het dat er binnen de VGC aan gedacht wordt de regels strikter te interpreteren en deze 6 gemeenten niet langer op gelijke wijze te laten genieten van de projectsubsidies? Zo ja, gaat het dan om een differentiatie met behoud van de globale subsidiepot of om een beloning voor de decreetconforme gemeenten?

In een ideaal scenario voldoen de 6 gemeenten natuurlijk gewoon aan de decretaal bepaalde voorwaarden. Wat doet het collegelid om deze gemeenten ertoe aan te zetten zich aan het decreet aan te passen?

De heer René Coppens.- Aangezien ik geen kennis heb van enige wijziging van het bestaande systeem, neem ik aan dat - onverminderd de gebruikelijke aanpassingen en schommelingen - het huidig systeem *as such* niet in vraag wordt gesteld. Voor zover nodig wil ik een lans breken om het huidig systeem, dat in mijn ogen volkomen voldoening biedt, te behouden.

Daarnaast sluit ik mij aan bij de suggestie van mevrouw De Pauw dat in een ideaal scenario alle gemeenten aan de decretaal bepaalde voorwaarden zouden moeten voldoen. Voor sommige gemeenten zal dit in de komende jaren nog wel lukken. Zo is bijvoorbeeld Ganshoren op de goede weg. Mogelijk zijn er 1 of 2 gemeenten – ik denk bijvoorbeeld aan Sint-Lambrechts-Woluwe - die om 'ideologische' of communautaire redenen helaas nooit een inspanning zullen willen leveren om aan de decretale voorwaarden te voldoen.

De heer Jef Van Damme.- In tegenstelling tot de heer René Coppens vind ik het wél een goed idee om in het systeem van toekenning van cultuursubsidies een zekere variatie aan te brengen. Dit hoeft eventueel niet direct de zwaarste sanctie te zijn – in concreto het terugtrekken van de subsidie - maar men kan op zoek gaan naar ‘incentives’ die de gemeenten die aantoonbaar niet meestappen in het beleid, ertoe aanzetten om dat wél te doen.

De heer Bruno De Lille, collegelid.- Ik stel vast dat deze discussie er zeer snel komt: het document in kwestie wordt pas in oktober aan de Raad voorgelegd en pas tegen 1 december bij de Vlaamse Gemeenschap verwacht. Maar het is inderdaad zo dat er momenteel voorbereidende werkzaamheden bezig zijn.

Het is belangrijk dat er een duidelijke situering komt inzake de verdeling van de Vlaamse cultuursubsidies aan de 19 Brusselse gemeenten. Er wordt gewerkt in het kader van de beleidsdocumenten die reeds zijn opgesteld. Zo heeft de VGC-Raad op 16 juli 2009 het VGC-regeerakkoord “Ideeën tot leven brengen” goedgekeurd en op 11 juni 2010 de beleidsnota Cultuur, Jeugd en Sport. Beide documenten zijn bepalend voor het inhoudelijk kader van het beleidsplan Lokaal Cultuurbeleid 2011-2015 dat nu wordt voorbereid.

Hoe verloopt deze voorbereiding? Er wordt gewerkt via een aantal reflectiegroepen, waaronder een reflectiegroep van cultuurbeleidcoördinatoren. Deze groep heeft in de voorbije weken ontwerpdoelstellingen van het plan uitgewerkt en ter informatie voorgelegd aan die gemeentelijke adviesraden Cultuur die interesse betoonden, dit om de eerste reacties af te toetsen. Deze informatie past in het participatieproces van de vrijwilligers die actief zijn in de adviesraden. Het participatieproces heeft geen beslissend karakter.

Het beleidsplan zal in oktober ter goedkeuring voorgelegd worden aan de VGC-Raad. Er is tot op vandaag geen enkele beslissing genomen en de reflectiegroepen doen momenteel verder hun werk. Pas later wordt met hen, ook in samenwerking met het kabinet, in discussie getreden. In die zin zijn de recente media-aandacht en deze interpellatie eigenlijk eerder voorbarig. Er wordt hierdoor - ten onrechte - de indruk gewekt dat er al een bepaalde richting is ingeslagen. Participatie is natuurlijk zeer belangrijk maar enige discretie was in deze, gezien de context, toch welkom geweest.

In het ontwerp van beleidsplan staat dat het subsidiereglement geactualiseerd wordt. Ten eerste om het gemeenschapsvormende karakter van de projecten te benadrukken. Ten tweede om het gemeenschapscentrum en de bibliotheek te profileren als prioritaire partners in het uitwerken en realiseren van de projecten lokaal cultuurbeleid.

Ten derde om een onderscheid te maken tussen de gemeenten die erkend zijn in het decreet en de gemeenten die niet erkend zijn. Ten vierde om een verdere planlastvermindering mogelijk te maken.

Het is niet mijn bedoeling om de 6 gemeenten die nog niet voldoen aan de voorwaarden voor het cultuurbeleidsplan, te negeren en hen geen geld meer te geven. Uiteindelijk krijgt de VGC 300.000 euro en dat is gebaseerd op 1 euro per Nederlandstalige inwoner of per Brusselse inwoner die gebruik maakt van het Nederlandstalige aanbod. De VGC heeft zelf beslist om de nodige regelgeving op te stellen, zodat de gemeenten die initiatieven namen, zelf het geld konden krijgen en besteden. Maar ook dat systeem is gebaseerd op 1 euro per inwoner: het kan dus niet dat de VGC zou beslissen om die 300.000 euro uitsluitend te verdelen over de inwoners van de gemeenten die erin stappen. Voor gemeenten die zelf niets ondernemen, moet de VGC bekijken hoe men hen kan helpen met het cultuur-aanbod.

In het verleden is er voor een bepaalde methode gekozen en misschien is een andere methode wenselijk. Daarover gaat nu het debat. We zijn natuurlijk nog altijd het meest gebaat met gemeenten die zelf initiatieven nemen dan wel met een VGC die moet optreden in hun plaats. Als gemeenten zich echt gaan inzetten voor hun Nederlandstalige inwoners, komen er extra middelen of personeel beschikbaar zodat een aantal zaken gemakkelijker wordt gemaakt voor die inwoners.

Er zijn 4 gemeenten die in aanmerking komen om in 2011 in het lokaal cultuurbeleid te stappen. Aan de voorwaarden kan redelijk makkelijk worden voldaan door Oudergem, Sint-Joost-Ten-Noode, Ukkel en Watermaal-Bosvoorde. Zij beschikken over een door de Vlaamse Gemeenschap gesubsidieerde bibliotheek en hebben een gemeenschapscentrum. Ze moeten dat wel voor 1 april 2011 aan de administratie van de Vlaamse Gemeenschap bekend maken en ze moeten voor 31 december 2011 een erkenningdossier indienen. Zij moeten nog aan een aantal bijkomende voorwaarden voldoen. Zo moeten ze een cultuurbeleidcoördinator in dienst hebben. Deze wordt echter zo zwaar gesubsidieerd, dat ze dom zouden zijn om deze te weigeren. Ze moeten bovendien beschikken over een getekende overeenkomst met de VGC over het gebruik van de gemeenschapscentra-infrastructuur voor de uitvoering van hun cultuurbeleid. Vanuit de VGC is daartoe grote bereidheid. Er moet een akkoord met de gemeente afgesloten worden om gegevens ter beschikking te stellen met betrekking tot het gemeentelijk cultuurbeleid. Als er reeds een coördinator voor cultuurbeleid is, kan zoiets niet zo moeilijk zijn. Er moet ook een cultuurbeleidsplan worden ingediend bij de VGC-administratie. Op dat vlak is natuurlijk nog wat werk te verrichten.

Ganshoren en Sint-Lambrechts-Woluwe voldoen nog niet aan de regels van de gesubsidieerde bibliotheek en ze kunnen nog niet in het decreet voor lokaal cultuurbeleid stappen. Wij hebben daarover een tijdje geleden reeds nog een discussie gevoerd.

In het geval van Ganshoren wordt er vooruitgang geboekt: de VGC-administratie is in contact met de gemeente en de gemeente toont zeker bereidwilligheid. Daar zullen we een oplossing vinden. Sint-Lambrechts-Woluwe is een ander verhaal.

Ik zal me in elk geval blijven inzetten om zoveel mogelijk gemeenten in het systeem te laten instappen. Voor het overige is de discussie lopende. Laten we ze voeren op de plaats waar dat moet gebeuren. Laten we de mensen die de discussie voeren, alle vertrouwen geven. Ik doe ook op hen een beroep om de nodige discretie aan de dag te leggen.

Mevrouw Brigitte De Pauw.- Wij begonnen ons natuurlijk vragen te stellen. Het is correct te stellen dat die 6 gemeenten die momenteel niet in het decreet zitten, natuurlijk niet op nul mogen worden gezet. En natuurlijk is het zo dat kan worden gediscussieerd over de omvang, maar dat is een andere kwestie. Het collegelid zegt dat in 2011 4 gemeenten principieel kunnen instappen in het decreet. Ik ben daarbij niet zozeer bezorgd over Sint-Joost-Ten-Node en Ukkel, maar in Oudergem is er geen Nederlandstalige schepen en de vraag is dus of het gemeentebestuur bereid zal zijn om al dan niet in het cultuurbeleidsplan te stappen.

Een tweede probleem - maar dat kent het collegelid beter dan ik - is Watermaal-Bosvoorde. We hebben daar effectief een Nederlandstalige schepen, maar die zal daar niet zo lang meer zijn omdat ze een andere professionele uitdaging heeft aangenomen. Zullen ook daar de nodige contacten worden gelegd om stappen inzake het cultuurbeleidsplan te zetten?

De heer Bruno De Lille, collegelid.- Vanuit de administratie proberen wij al die gemeenten er toe aan te zetten om inderdaad de nodige stappen te zetten. Ik kan natuurlijk geen

garanties geven en we weten allemaal dat er een aantal politieke of ideologische zaken meespelen, maar we zien wel dat een aantal van die gemeenten stappen vooruit zet als het bijvoorbeeld gaat om de erkenning van de bibliotheek, wat ook al gevoelig lag voor een aantal mensen. We proberen ondertussen met de Nederlandstalige schepenen na te gaan hoe we ze daarbij kunnen ondersteunen, want ik denk dat ze alle steun kunnen gebruiken.

– *Het incident is gesloten.*

VRAGEN OM UITLEG (R.v.O., art. 60)

Voorbereiding van de inschrijfprocedure in het Nederlandstalig basisonderwijs in Brussel voor het schooljaar 2011-2012

De heer Herman Mennekens.- Het schooljaar 2009-2010 is ten einde en na de zomervakantie breekt het schooljaar 2010-2011 aan. Het is met andere woorden alweer hoog tijd om de modaliteiten van de inschrijfprocedure voor het schooljaar 2011-2012 definitief uit te klaren. Er zou alvast een akkoord zijn om de elektronische inschrijfprocedure in het basisonderwijs verder te zetten. Maar hoe staat het met de vaststelling door het Lokaal Overlegplatform van de overige modaliteiten? Bijvoorbeeld de definitie van de voorrangsgroepen, hun procentueel aandeel bij prioritaire inschrijving, enz. Graag had ik met andere woorden een stand van zaken gekregen. Wat is er al beslist? Wat valt er nog uit te klaren met betrekking tot de nakende inschrijfprocedure voor het schooljaar 2011-2012? Graag een toelichting bij de praktische gevolgen van één en ander.

De heer Jef Van Damme.- Ik denk dat ik het antwoord ken op de vraag van de heer Mennekens, maar ik heb een andere vaag die daar bij aansluit. Op basis van de gegevens en de recente beslissingen van het LOP, kan de administratie van de VGC al beginnen met de voorbereiding van de implementatie en de uitwerking van een betere versie van de inschrijfwebsite dan die van dit jaar. Vorig jaar was het grote probleem dat men daar heel laat aan is begonnen, waardoor zowel op het vlak van de communicatie als inzake de website zelf een en ander is misgelopen. En mijn grootste zorg is eigenlijk of er op basis van hetgeen nu is beslist door het LOP, men effectief kan beginnen met de voorbereiding van de uitvoering van die beslissing en van de implementatie van die nieuwe website, zonder dat men over alle nodige gegevens beschikt.

Mevrouw Elke Van den Brandt.- Ik wil collega Mennekens bedanken voor zijn bijzonder relevante vraag. Enerzijds ben ik blij dat het LOP heeft besloten om voor het basisonderwijs nog te werken met het elektronisch inschrijfsysteem, zeker omdat zij voor de inschrijving van dit jaar niet het principe “wie eerst komt, eerst maalt” hebben gevolgd. Hierdoor waren bij dat elektronisch inschrijven de verschillende bestaande intermediaire instanties - de gemeenschapscentra, de scholen zelf, organisaties van ouders - bereid om de ouders bij te staan. De elektronische inschrijving was niet voor iedereen evident en vereiste de nodige uitleg. Ik denk dat die criteria niet zomaar details, maar cruciaal zijn: wie geven wij voorrang en op welke basis maken wij een ordening voor de grotere vraag dan het aanbod in vele scholen?

Ik wil nog eens benadrukken dat een paar van die criteria heel persvers zijn. Zo is de voorrang voor kinderen uit Nederlandstalige crèches niet eerlijk. Er zijn heel veel kinderen die niet naar de crèche gaan, wat een keuze kan zijn van de ouders of uit noodzaak kan gebeuren, omdat er geen crèche werd gevonden. We moeten er dus over waken dat de impact van de criteria op lange termijn geen negatief effect heeft. Wat ik al zei, is dat het criterium om te sorteren op basis van het moment van aanmelding, neerkomt op het recht van de sterkste. Daarin mogen we niet vervallen, zeker niet in het basisonderwijs, waar

het capaciteitsprobleem immers is. Ik denk dat we over dit alles een serieuze debat moeten voeren, zo publiek mogelijk.

Er werd een paar keer aangekondigd dat een plan zou worden gecommuniceerd over hoe de capaciteitsproblemen zouden worden aangepakt. Ik heb dat gemist in de media. Ik denk dat dit nochtans een relevant thema is en ik kan me niet voorstellen dat de media dit zouden hebben genegeerd. Werd er al een plan opgesteld?

Mevrouw Bianca Debaets.- Ik deel de bezorgdheid van collega's Mennekens en Van den Brandt. De inschrijfprocedure van vorig jaar verliep nogal woelig. Een aantal aanpassingen drongen zich op. In die zin is het natuurlijk goed dat er een vereenvoudigde webapplicatie zal komen. Maar met de ervaring van het afgelopen jaar of de afgelopen inschrijfprocedure, pleit ik er voor dat deze webapplicatie tijdig wordt opgeleverd en ook wordt getest met een voor Brussel relevante simulatie. Ik denk dat dit bijzonder belangrijk is. Ik wil even in herinnering brengen dat wij er vanuit CD&V heel lang voor hebben gepleit om de modaliteiten voor de inschrijfprocedure aan te passen, zodat de toegang voor Nederlandstalige kinderen vlotter verliep of beter werd gegarandeerd. In dat opzicht zijn we natuurlijk tevreden dat het Vlaams Parlement dat decreet heeft aangenomen, waardoor de voorrangsregel voor Nederlandstalige kinderen wordt opgetrokken, maar ook dat de verklaring op eerdere verdwijnt en wordt vervangen door een aantal objectieve elementen.

U weet dat minstens één van beide ouders het Nederlands machtig zal moeten zijn, wat wordt nagegaan via een diploma of getuigschrift.

De beslissing van het LOP vinden we goed, maar we blijven betreuren dat er geen oplossing werd gevonden voor het secundair onderwijs. Scholen mogen ook niet met een call-center werken, zelfs indien zij er zelf voor kiezen en het zelf zouden financieren. Wat het basisonderwijs betreft is de beslissing een goede zaak. Wij zijn ook blij met de wijziging van het decreet. Om het werkjaar met een positieve noot af te sluiten, stel ik vast dat men mits een constructieve houding vanuit het Vlaams Parlement en de Raad van de VGC wel degelijk een steen in de rivier kan verleggen.

Ik sluit mij graag aan bij de vragen van de vorige sprekers. De beslissing is genomen om naar een vereenvoudigde webapplicatie te gaan, maar hoe zal dat in de komende weken concreet worden uitgewerkt? Ik blijf ook op mijn honger zitten over het plan voor de capaciteitsuitbreiding. Enkele weken geleden zei de collegevoorzitter dat hij in overleg was met Vlaams minister Pascal Smet over het aantal plaatsen en de verdeelsleutels tussen de Brusselse regio's. Net zoals mevrouw Elke Van den Brandt wacht ik ongeduldig op zijn antwoord en plannen.

De heer Jean-Luc Vanraes, collegevoorzitter.- Ik bedank de spreker voor zijn vraag, die net op tijd komt om een overzicht te geven van de situatie. De voorrangsregeling is gebonden aan de aanpassing van het decreet, die onlangs werd goedgekeurd in het Vlaams Parlement, en de beslissingen die worden genomen door het LOP. Het LOP moet de procedure vervolledigen en de prioriteiten vastleggen. Slechts wanneer ik die prioriteiten ken, kan ik handelen en mijn diensten ter beschikking stellen.

De Algemene Vergadering van het LOP Brussel besliste op 24 juni 2010 dat de Brusselse Nederlandstalige basisscholen doorgaan met een digitale aanmeldprocedure voor de inschrijvingen van 2011-2012. Daartoe werd een tijdspad vastgelegd.

In januari 2011 is er – in tegenstelling tot de vorige editie – een aparte inschrijfperiode voor broers en zussen van reeds ingeschreven leerlingen. Dat zal rechtstreeks in de school

gebeuren zonder elektronische aanmelding, volgens het principe van de chronologie. Dat gebeurt dus niet via het digitale systeem.

Gedurende de maand februari 2011 kunnen alle ouders hun kinderen digitaal aanmelden. Zij krijgen op basis van het door het LOP Brussels Basisonderwijs vastgelegd ordeningscriterium een volgnummer toegekend en worden bij aanvang van de inschrijfperiode in volgorde van die rangordening ingeschreven of geweigerd. De leerling wordt geweigerd wanneer er geen plaatsen meer beschikbaar zijn. De digitale aanmelding start dus in februari 2011.

Na februari krijgen ouders de bevestiging dat zij in een bepaalde school worden verwacht om de aanmelding om te zetten in een inschrijving. Zodra dat is gebeurd, is hun kind ingeschreven. Als zij dat niet doen, vervalt de voorbehouden plaats. Deze inschrijvingen zullen plaatsvinden in de periode van 14 maart tot 8 april 2011.

Voor leerlingen die niet werden aangemeld in februari 2011, of leerlingen die werden aangemeld en geweigerd, is er de vrije inschrijfperiode vanaf 16 mei tot eind augustus 2011. Zoals dit jaar kunnen zij rechtstreeks in een school waar nog plaats is worden ingeschreven, volgens het principe van de chronologie.

De stuurgroep van het LOP Brussels Basisonderwijs kreeg het mandaat om dit verder uit te werken en meer bepaald om de voorrangscriteria en het toewijzingsalgoritme vast te leggen. Dit kan bijvoorbeeld een maximalisatie van de eerste schoolkeuze zijn. Dat zal pas gebeuren in september 2010. De stuurgroep kreeg van de algemene vergadering geen mandaat om de voorrangpercentages vast te leggen. Hiervoor moet een nieuwe algemene vergadering worden samengeroepen, die vermoedelijk zal samenkomen op 8 september 2010. De nieuwe regeling is ook hier sterk bepalend: het minimumpercentage voor leerlingen met thuistaal Nederlands is 55 procent. De verantwoording voor de thuistaal is niet meer de verklaring op eer, maar zal gebeuren op basis van een diploma van één van de ouders. De verklaring op eer is dus vervangen door een objectiveerbaar criterium. Wat het minimum voorrangpercentage van 55 procent betreft voor Nederlandstaligen, hoop ik ten stelligste dat dit de desegregatie die door het GOK-beleid op gang kwam, niet in de kiem smoort. Ik blijf pleiten voor een inschrijfbeleid dat een optimale sociale mix en gelijke onderwijskansen tot doelstelling heeft.

Ook dit jaar zal ik op vraag van het LOP ingaan en ondersteuning bieden om de inschrijvingen zo goed mogelijk te laten verlopen, weliswaar zonder de kinderziekten van de vorige editie. Gezien de situatie waarin we ons nu bevinden en waarbij het LOP pas in september 2010 meer duidelijkheid zal bieden, zien we ons genoodzaakt om, weliswaar met de nodige aanpassingen, verder te bouwen aan de bestaande webapplicatie. We zijn allicht verplicht om met hetzelfde bedrijf samen te werken. We zijn door de tijd gebonden, maar de software kan pas worden geconfigureerd nadat alle parameters bekend zijn. We wachten vol ongeduld op die elementen om dan eindelijk een bedrijf te kunnen contacteren voor de verwerking. Ik vind het spijtig dat we deze elementen zo laat zullen krijgen.

De heer Herman Mennekens.- Ik dank de collegevoorzitter voor zijn uitvoerige antwoord en kan me enkel aansluiten bij de beschouwing die daarbij werd gegeven. We verliezen tijd in de zomermaanden voor het nemen van een beslissing die misschien al had kunnen worden genomen.

– *Het incident is gesloten.*

**Vzw Lerni en de rol en taak van de VGC binnen deze vzw en
andere instellingen van deze sector**

Mevrouw Greet Van Linter.- De vzw Lerni is een vzw binnen het medisch-sociaal gezondheids- en welzijnscentrum Terranova. Het is een multidisciplinair centrum voor diagnose en behandeling van leer- en ontwikkelingsstoornissen. De oorsprong van het project is te vinden in de toenemende vraag naar een gespecialiseerde aanpak van taal- en leerstoornissen bij kinderen en adolescenten. Oorspronkelijk ging het enkel om onderzoek, pas in de tweede plaats zou men tot behandeling overgaan.

In de brochure lees ik: “Lerni richt zich tot kinderen en adolescenten uit Brussel met een verschillende sociale en culturele afkomst en met verschillende vormen van leerstoornissen in het Nederlandstalig en/of Franstalig onderwijs”. Deze vzw geniet financiële steun van de VGC. De Vlaamse Gemeenschapscommissie heeft echter reeds jaren in Brussel het centrum De Poolster. Dit centrum is erkend door het RIZIV en is eveneens gespecialiseerd in leer- en ontwikkelingsstoornissen, die daar ook multidisciplinair en op een zeer professionele manier worden aangepakt.

De Poolster kampt reeds geruime tijd met lange wachtlijsten, van 6 tot 9 maanden, in dezelfde categorie waarmee ook Lerni zich bezighoudt. Het komt er bijgevolg op neer dat de VGC een project subsidieert dat eigenlijk geen erkenning heeft van het RIZIV, met als gevolg dat het personeel bijvoorbeeld ook moet worden betaald door middel van deze subsidies. De Franse Gemeenschap subsidieert deze vzw niet.

Samengevat kunnen Franstalige kinderen uit het Franstalig onderwijs bij de vzw Lerni op verzorging en begeleiding rekenen, met steun van de VGC, terwijl de instelling van de VGC met wachtlijsten zit voor Nederlandstaligen of kinderen uit het Nederlandstalig onderwijs. Dit is toch nog steeds de eerste doelgroep van de VGC. Dit kan en mag niet de bedoeling zijn! Bovendien is Lerni, dat oorspronkelijk opstartte als een voornamelijk Nederlandstalig initiatief, dit in de praktijk helemaal niet. Ik verwijs bijvoorbeeld naar verslagen die in het Frans worden opgesteld.

Over het pluralisme binnen Lerni kan men zich ook vragen stellen, aangezien het initiatief volledig uit katholieke hoek komt. Het project ontstond uit EHSAL en Sint-Jan, terwijl er geen inbreng is van de VUB. Indien de VGC dit project steunt, is ook dit niet zonder belang. De bestaande situatie van De Poolster, met name de lange wachtlijsten, wordt momenteel niet verbeterd.

Graag kreeg ik van het collegelid enige uitleg over deze situatie en de probleemstelling. Kan zij duidelijkheid verschaffen over de rol van de VGC in de beide instellingen, alsook over de financiële steun voor beide?

Op welke manier wil het collegelid antwoord bieden op de onlogische gang van zaken? Werd er over de steun aan Lerni reeds overlegd met de Franse Gemeenschap? Zo niet, wanneer zal dat gebeuren?

Welke initiatieven zal het collegelid nemen om het probleem van de wachtlijsten bij De Poolster op te lossen?

Mevrouw Brigitte Grouwels, collegelid.- De vzw Lerni wil inderdaad een antwoord bieden op de toenemende vraag naar een gespecialiseerde en multidisciplinaire aanpak van taal-, leer- en ontwikkelingsstoornissen bij kinderen en adolescenten uit Brussel met verschillende sociale en culturele afkomst. De vzw werd doelgericht gevestigd binnen de vijfhoek

van Brussel. De behoefte aan deze dienstverlening is immers groot, en het zijn vooral sociaal zwakkeren die de weg naar buiten de vijfhoek niet vinden. Vzw Lerni is het enige initiatief in zijn soort dat binnen de vijfhoek van Brussel operationeel is.

Ik wil ook opmerken dat er in het algemeen een tekort is aan opvang van kinderen met taal-, leer- en ontwikkelingsstoornissen. Mevrouw Greet Van Linter verwees naar De Poolster, maar daarmee is niet alles opgelost. Een goede geografische spreiding van dergelijke initiatieven is zeker aangewezen. Toen wij beslisten om Lerni te steunen, vertrokken we vanuit de vaststelling dat er een groot tekort is. Daarom waren wij blij met dit initiatief.

De Poolster, waarvoor de VGC zelf inrichtende macht is, is gevestigd in Sint-Agatha-Berchem. Aan vzw Lerni werd alleen een opstartsubsidie toegekend in het kader van Stedenfonds II. In de beleidsovereenkomst Stedenfonds 2008-2013 werd immers de opstart van een project voor kinderen en jongeren met leer- en gedragstoornissen opgenomen. Ik verwijst naar doelstelling SD3-10. Er werd vooropgesteld dat de VGC dit project maximaal twee jaar zou subsidiëren en dat binnen deze periode de vzw maximale inspanningen moest leveren om een Riziv-erkenning te bekomen. In het voorjaar 2010 heeft Lerni een dossier voor Riziv-erkenning ingediend, maar er werd nog geen beslissing genomen over het dossier.

Het initiatief tot de oprichting van Lerni is ontstaan vanuit de diensten Pediatrie en Pedopsychiatrie van de Kliniek Sint-Jan. Kinderen worden dan ook vaak vanuit deze diensten doorverwezen naar Lerni.

Ik wil er toch op wijzen dat, alhoewel dit initiatief vanuit een katholiek ziekenhuis ontstaan is, de mensen die in die kliniek opgevangen worden van zeer diverse afkomst zijn. Het zijn vooral kinderen die op de diensten pediatrie en pedopsychiatrie langskomen die doorverwezen worden naar Lerni. Hoewel binnen deze diensten de meerderheid van de kinderen naar het Franstalig onderwijs gaat, is in de overeenkomst van 2010 met de VGC expliciet opgenomen dat er een evenwicht binnen de werking moet worden bewerkstelligd tussen het aantal kinderen dat naar Nederlandstalige en Franstalige scholen gaat. Eveneens staat in de overeenkomst met deze vzw dat de Nederlandstaligheid van de personeelsleden, waarvoor er subsidies van de VGC toegekend worden, moet kunnen worden aangetoond. Het voorbije werkjaar zijn er reeds drie opvolgvergaderingen geweest met de vzw en de administratie. In september 2010 is een vergadering met de vzw Lerni voorzien betreffende hun perspectieven op reguliere Vlaamse of federale middelen. Voor de Vlaamse middelen denken we aan het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap. Voor de federale middelen denken we aan het Riziv. Vanuit de administratie is er over dit dossier geen overleg geweest met de Franse Gemeenschap. In het kader van ondersteuning van jongeren en kinderen met taal-, leer-, en ontwikkelingsstoornissen, wil ik vermelden dat wij ook het project van het UZ Jette, de Leerkliniek, ondersteunen.

De problematiek van de wachtlijsten bij de Poolster is natuurlijk gekend door de VGC. Deze problematiek doet zich niet alleen voor in Brussel, maar is een fenomeen dat waargenomen kan worden in heel Vlaanderen. De Poolster heeft een Riziv-erkenning voor haar werking, en is daarom ook gebonden aan de wetgeving van het Riziv. Hierdoor is ook het personeelskader bepaald en beperkt, waardoor men aan de wachtlijsten niet veel kan doen. Het aantal forfaits op jaarbasis is beperkt. Dit is misschien jammer, maar dat hangt samen met de Riziv-wetgeving. Ook met de Poolster is er overleg gepland in het najaar, om dit en nog andere zaken verder op te volgen.

Mevrouw Greet van Linter.- De basis van het verhaal blijft intact. Aan de toenemende vraag wordt tegemoet gekomen. De VGC zou dat via haar eigen instelling, namelijk de

Poolster, ook moeten kunnen doen. Op die manier kunnen de Nederlandstaligen beter worden geholpen en zouden ze geen half jaar of langer meer moeten wachten.

Bij Lerni daarentegen gaat het om Vlaamse en federale Riziv-middelen en is er geen enkele inbreng van de Franse Gemeenschap. Het falen van het Franstalig onderwijs wordt hier nogmaals in de verf gezet. De Franstaligen worden geholpen door de VGC die ook al de Nederlandstaligen ten laste heeft. Dat gebeurt ten nadele van de Vlaamse Gemeenschap, maar wel met het geld van die gemeenschap. Ik ben absoluut niet tevreden dat het collegelid daaraan meewerkt. De verkwisting van energie en van middelen is vrij duidelijk, terwijl de Franse Gemeenschap haar verantwoordelijkheid niet opneemt. Ik denk dat er inderdaad een evenwicht gevonden moet worden tussen kinderen uit het Franstalig en het Nederlandstalig onderwijs. U geeft ook toe dat er een taalprobleem was, en ik neem aan dat dit aangepast wordt. Ik blijf dit dossier opvolgen, want ik vind dat het nog niet volledig in orde is.

– *Het incident is gesloten.*

VRAGEN (R.v.O. art. 59)

De nieuwe overeenkomsten met de CAW's.

Mevrouw Elke Roex.- De Brusselse CAW's Archipel en Mozaïek kregen midden maart een bericht over hun subsidies voor het jaar 2010. In tegenstelling tot vorige jaren kregen de CAW's middelen toegezegd tot juni 2010. Zij kregen slechts voor een halfjaar subsidies toegewezen. De VGC wenst immers nieuwe beheersovereenkomsten te sluiten met de CAW's wat betreft hun Brusselse taken. Uiteraard heeft een verandering van takenpakket impact op de middelen.

De precieze elementen van de nieuwe beheersovereenkomst zijn nog niet gekend, al zijn er wel een paar voorzetten: de CAW's zouden bijvoorbeeld ingeschakeld worden in de implementatie van het Lokaal Sociaal Beleid. Er is ook al sprake geweest van het opzetten van een Nederlandstalig Brussels vluchthuis voor slachtoffers van partnergeweld door de CAW's.

De besprekingen over de overeenkomst tussen de CAW's en de VGC zouden in de loop van de maanden maart en april plaatsvinden. De middelen werden tot juni toegezegd, in de veronderstelling dat daarna de nieuwe overeenkomst zou beginnen lopen. De vooropgestelde termijn om een dergelijke overeenkomst te sluiten is feitelijk reeds verlopen.

Wat is de stand van zaken? Welk overleg heeft er al met de CAW's plaatsgevonden om een nieuwe overeenkomst op te stellen?

Hoe ver staat het collegelid met de besluitvorming rond de subsidies voor de tweede helft van 2010? Weten de CAW's al welke middelen ze zullen krijgen? Het zou blijk geven van goed bestuur, indien u zou kunnen bevestigen dat de overeenkomsten afgesloten zijn.

Collegelid Brigitte Grouwels.-Ik wil de relatie tussen de VGC en de beide Centra Algemeen Welzijnswerk (CAW Archipel en CAW Mozaïek) niet alleen verlengen, maar meteen ook verdiepen. Niemand zal immers ontkennen dat de CAW's een belangrijke schakel zijn in het Nederlandstalig netwerk van welzijnsvoorzieningen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Vandaar dat ik aan beide CAW's heb voorgesteld om vanaf 1 januari 2011 niet meer te werken met overeenkomsten, afspraken en subsidiëring die in principe jaarlijks kunnen veranderen. Ik wil dat soort van overeenkomsten vervangen door twee convenanten tussen de VGC en de twee CAW's.

Een convenant drukt het wederzijds engagement uit voor een langere periode dan één begrotingsjaar. Met een convenant wil de VGC een langdurige relatie aangaan met een organisatie – in dit geval de CAW's – die mee vorm wil geven aan het beleid van de VGC. Beide CAW's zijn met plezier op dit voorstel ingegaan en de onderhandelingen over de twee convenanten zijn dan ook al een tijdje bezig en verlopen in een positieve atmosfeer.

Aangezien we momenteel met de CAW's praten over een meer diepgaande verbintenis is het logisch dat de onderhandelingen iets langer duren. U zult dus, zoals meestal, ontgoocheld zijn met mijn antwoord.

Oorspronkelijk was het de doelstelling om onderhandelde overeenkomsten te hebben tegen juli 2010. Het is nu onze doelstelling om rond te zijn in het najaar van 2010. Vanaf 1 januari 2011 zullen de nieuwe convenanten dan ingaan. U zal begrijpen dat ik over de inhoud ervan geen uitspraken kan doen zolang de onderhandelingen lopen. U hebt reeds bepaalde elementen aangehaald over de inhoud van deze samenwerkingsovereenkomsten, maar ik kan daar nu niet verder over uitweiden, aangezien de onderhandelingen nog bezig zijn.

Wat de VGC-subsidiëring van de CAW's voor 2010 betreft, kan ik kort zijn. De beide CAW's ontvingen reeds een subsidiëring voor de eerste jaarhelft. De tweede helft zal volgen als er een definitief akkoord is tussen de VGC en de betrokken CAW over de conventie in het najaar. Dat brengt de financiële situatie van de CAW's helemaal niet in het gedrang.

Beide CAW's moeten zich geen zorgen maken over hun VGC-subsidiëring in 2010 en vanaf 2011 zullen de CAW's – dank zij de convenant – verzekerd zijn van een samenwerking met de VGC op langere termijn, en niet meer op jaarbasis.

Mevrouw Elke Roex.- Ik ben verheugd dat er convenanten komen die meerdere jaren zullen overbruggen. Alleen begrijp ik niet waarom u over een financieel drukkingsmiddel wilt beschikken om die gesprekken over de convenanten goed te laten verlopen. Als ik u goed begrijp, zegt u dat de convenanten ingaan vanaf 1 januari 2011, maar de subsidies voor de tweede helft van 2010 pas worden gestort als er een akkoord is over het convenant. Dat vind ik toch wel een vreemde redenering. Ik begrijp dat u kiest voor convenanten in plaats van overeenkomsten. Ik begrijp ook dat u niets over de inhoud kan vertellen. Maar laat ons dan vandaag zekerheid geven aan de CAW's voor de tweede jaarhelft. De verantwoordelijkheden van de bestuurders in dergelijke vzw's zijn heel groot, ook ten opzichte van het personeel en het doelpubliek. Zelfs als er geen liquiditeitsproblemen zijn op dit moment, moeten dergelijke organisaties in een financieel stabiel klimaat kunnen werken, anders is tegen het einde van het jaar de helft van het personeel weg omdat het niet weet wat de toekomst brengt. Ik vraag dus vandaag zekerheid over de subsidies van de tweede helft van 2010. We zijn nu 9 juli 2010 en de CAW's zijn al 9 dagen zonder subsidies. Ik denk dat ze graag van het collegelid zouden horen dat de CAW's niet tot pakweg december op de subsidies zullen moeten wachten, en dat zij dat niet als drukkingsmiddel zal gebruiken bij de verdere gesprekken.

Collegelid Brigitte Grouwels.- We hebben daar inderdaad afspraken rond. Ik denk dat ik op de meest duidelijke manier de verzekering heb gegeven dat de CAW's hun financiering voor 2010 krijgen, maar we zijn nog altijd in gesprek.

Mevrouw Elke Roex.- Er is maar één manier om dat duidelijk en legaal te kunnen laten vaststellen, namelijk door een subsidiebesluit te nemen in het College en door de voorschotten te storten. Naar mijn mening is dat ook de manier waarop de VGC normaal werkt. Ik zie niet in waarom de CAW's hierop een uitzondering moeten vormen.

De oprichting van een regenboognetwerk binnen de administratie van de VGC

Mevrouw Brigitte De Pauw.- Op 7 mei 2010 werd met een openingsfeest in de Beurschouwburg de aftrap gegeven van 'Overuit', het regenboognetwerk bij de Vlaamse overheid met als doelstelling een grotere openheid inzake seksuele geaardheid bij de Vlaamse overheid te stimuleren. Of zoals ze het zelf op hun webstek formuleren: "een open, respectvolle werksfeer, daar gaat het regenboognetwerk voor: holebi's, transgenders en hetero's samen".

Er wordt een bewustmakingscampagne gevoerd binnen alle geledingen van de Vlaamse administratie - hetgeen mijns inziens uitermate belangrijk is - en er worden sociale en culturele activiteiten georganiseerd. Blijkbaar hebben 220 leidinggevenden een brief ondertekend waarin ze zich engageren voor een holebi-vriendelijke werksfeer.

Hoe is de situatie bij de administratie van de Vlaamse Gemeenschapscommissie? Bestaat er binnen de administratie een werking rond holebi's en transgenders? Werd of wordt de VGC betrokken bij het initiatief van de Vlaamse overheid Overuit? We moeten niet opnieuw het warm water trachten uit te vinden.

Is er een meldpunt voor klachten rond holebi-onvriendelijk gedrag binnen de administratie? Zijn er problemen gekend? Wat wordt hieromtrent gedaan?

De overheid heeft in de strijd tegen discriminatie tegenover holebi's een belangrijke rol te spelen. Ik denk dat u het daarmee eens bent. Ik reken op uw steun om de ambtenarij uit te bouwen tot een schoolvoorbeeld van verdraagzaamheid jegens en aanvaarding van holebi's.

De heer Bruno De Lille, collegelid.- Wat uw laatste opmerking betreft, is het antwoord voluit 'ja'. Ik zou het kort kunnen houden en voor de rest drie keer 'neen' zeggen, maar zal toch wat meer uitleg geven.

Binnen de VGC worden wel een aantal positieve maatregelen genomen, maatregelen om een grotere diversiteit te krijgen binnen onze administratie, maar tot op heden bestaat er geen echt diversiteitsplan. Ik vind dat een gemis. U weet dat ik daar ook op gewestelijk niveau voor pleit, omdat ik vind dat een strategische aanpak nodig is. We moeten weten wat de problemen zijn en ook waar we naartoe willen. We zullen de administratie opdracht geven om een echt diversiteitsplan uit te werken. Dat zal trouwens ook in de nota staan die in september in de Raad zal worden besproken.

Ik wil dus verandering brengen in de situatie. Ik wil dat we net als in Vlaanderen werk maken van een doorgedreven diversiteitsbeleid, dat zich richt tot de verschillende doelgroepen, dus niet alleen tot holebi's, maar ook tot mensen met een andere etnisch-culturele achtergrond en tot mensen met een handicap. Ook de kwestie van de man-vrouwgelijkheid moet zeker aan bod komen. Ook zaken als leeftijd kunnen daarbij ter sprake komen. We hebben dus nog heel wat werk te verrichten.

Uit het voorgaande kan uiteraard worden afgeleid dat de Vlaamse Gemeenschapscommissie niet werd betrokken bij het Overuit-netwerk. Het feit dat dit netwerk, dat nu in Vlaan-

deren werd gelanceerd, wortel schiet in die administratie, is niet toevallig. Vlaanderen is daar al een hele tijd mee bezig. Ik ben blij dat we daar met de Groenen ooit de basis van hebben kunnen leggen. We willen graag dat dat ook binnen de VGC gebeurt.

Wat het meldpunt betreft: momenteel werkt de VGC met een systeem van vertrouwenspersonen. Bij deze vertrouwenspersonen kunnen alle personeelsleden terecht met alle mogelijke klachten. Deze klachten worden in vertrouwen behandeld, volgens een vastgelegde methodiek en volgens vastgelegde werkprocessen.

Hoewel deze vertrouwenspersonen een belangrijke en noodzakelijke functie hebben binnen een administratie, denk ik dat er toch een wezenlijk verschil is tussen klachten die te maken hebben met het welzijn of welbehagen op het werk en klachten met betrekking tot discriminatie. De strijd tegen discriminatie is een wezenlijk onderdeel van een doorgevoerd diversiteitsbeleid en blijft een aparte materie, die ook een aparte aanpak vraagt. We hebben volgend jaar nog heel wat werk te verrichten.

Maatregelen inzake ‘langer werken’ in de VGC-administratie

Mevrouw Brigitte De Pauw.- Ik heb mijn vraag over ‘langer werken’ gisteren ook in het Brussels Hoofdstedelijk Parlement gesteld.

Door de vergrijzingsgolf die op ons afkomt en daarbovenop de economische crisis, hebben sommigen de mond vol van het ‘langer werken’. In vergelijking met de andere landen in Europa gaan werknemers bij ons jonger met pensioen of met brugpensioen. Voor mensen die een zwaar beroep uitoefenen, is het niet altijd evident om een volledige loopbaan van 45 jaar te doorlopen. Zij kampen meer met gezondheidsproblemen omwille van de zware arbeid die ze verrichten. Maar ook personeelsleden die langer hebben gestudeerd en een fysiek minder zware job uitoefenen, zien een loopbaan van 40 jaar niet altijd zitten.

Het is voor de overheid financieel niet haalbaar om een grote groep gepensioneerden te hebben, zonder dat daar tegenover een grote groep werkenden staat. Een aantal maatregelen kunnen dat grotendeels verhelpen. Eerst en vooral moeten we ervoor zorgen dat we meer mensen tijdens hun actieve leeftijd aan het werk krijgen. Niet onbelangrijk is ook dat we mensen aan het einde van hun loopbaan de mogelijkheid geven om het wat kalmer aan te doen. Ook het stimuleren van personeelsleden - al dan niet financieel - om langer te werken, kan een goede maatregel zijn.

Uit het antwoord op een schriftelijke vraag die ik u heb gesteld, blijkt dat de gemiddelde pensioenleeftijd de voorbije vijf jaar in de administratie van de VGC ongeveer 61 jaar was. Er is wel een klein verschil in het gemiddelde per niveau. Zo gaan personeelsleden van niveau A gemiddeld rond 63 jaar op pensioen en ambtenaren van niveau B en C op 61 jaar en 8 maanden. Ambtenaren van niveau D doen dat gemiddeld op 61 jaar en 2 maanden. Aangezien er bij een aanvraag voor pensionering niet gepeild wordt naar de redenen hiervoor, kunnen we niet nagaan waarom mensen vóór hun 65ste stoppen met werken.

Stimuleert de administratie van de Vlaamse Gemeenschapscommissie haar personeelsleden om langer aan het werk te blijven? Zo ja, op welke manier gebeurt dit en wat zijn de concrete acties?

Wordt er binnen de administratie van de VGC een specifiek beleid gevoerd ten aanzien van personeelsleden ouder dan 55 wat betreft het einde van hun loopbaan? Zo ja, kunnen zij - indien zij dit wensen - eventueel andere taken krijgen?

De heer Bruno De Lille, collegelid. - De VGC stimuleert het aantrekken en behouden van personeelsleden van alle leeftijden. Laat dat alleszins duidelijk zijn. We doen dat door het voeren van een competentie management, waarbij we niet enkel kijken naar wat mensen gestudeerd hebben, maar ook naar hun competenties, ongeacht hun leeftijd, geslacht, afkomst, handicap of geaardheid.

- *Voorzitter: de heer Paul De Ridder*

Uit onderzoek van het steunpunt Bestuurlijke Organisatie Vlaanderen uit 2008, gevoerd in de lokale besturen en bij de Vlaamse overheid, blijkt dat competentie management één van de kritische succesfactoren is voor het voeren van een leeftijdsbewust personeelsbeleid. We zijn daarmee bezig en willen daar ook mee doorgaan.

Binnen de VGC bestaat interne mobiliteit, waardoor de aanwezige competenties van ervaren personeelsleden binnen de organisatie kunnen worden gehouden. Als we dus merken dat bepaalde personeelsleden behoefte hebben aan een andere uitdaging, kunnen wij ze binnen de VGC proberen te herplaatsen. Onze directie Human Resources gaat daar ook actief naar op zoek en probeert mensen een functie te laten uitoefenen die het best aansluit bij hun competenties. Op die manier blijven mensen langer gemotiveerd en blijven ze ook vaak langer werken.

In de mate van het mogelijke worden opdrachten en taken indien nodig ook aangepast omwille van medische redenen. Ook hier moet rekening worden gehouden met de schaalgrootte van de VGC. Dit kan dus niet onbeperkt gebeuren. Gezien in bepaalde functies - ik denk aan technisch assistenten, poetsvrouwen, klusjeskrachten - een groot aantal oudere werknemers tewerkgesteld zijn, kunnen aanpassingen niet steeds worden doorgevoerd. We proberen wel om dat in de mate van het mogelijke te doen. Een ander spoor dat in het geval van aanpassing van opdrachten kan worden voorgesteld, is het herplaatsen van personeelsleden. Aangezien dat een ingrijpende maatregel is, kan dat steeds maar de laatste optie zijn.

De VGC biedt de personeelsleden een aantal verlofvormen aan met het oog op een beter evenwicht te vinden tussen werk en privé tijdens de loopbaan. Personeelsleden kunnen voor een bepaalde tijd deeltijds - dat is dan 50% of 80% - of voltijds loopbaanonderbreking nemen gedurende hun loopbaan. Dat kan in totaal voor een periode van 72 maanden, gespreid over de gehele loopbaan. De gedeeltelijke loopbaanonderbreking vanaf de leeftijd van 50 jaar is onbeperkt in tijd.

Voor statutaire personeelsleden is bovendien in een bijkomend verlof voor deeltijdse prestaties voorzien om tijdens een bepaalde periode 50%, 80% of 90% te kunnen werken, op voorwaarde dat de dienstverlening niet in het gedrang komt. Het is niet altijd mogelijk om dit in de praktijk te brengen. Voor een statutair personeelslid dat de leeftijd van 50 jaar heeft bereikt, is deze verlofvorm een recht. Hij of zij mag dus altijd vragen zijn ambt uit te oefenen met deeltijdse prestaties tot aan de pensioenleeftijd.

Op die manier worden personeelsleden gestimuleerd om tijdens hun loopbaan op regelde tijdstippen een pauze in te lassen in het kader van een goed evenwicht tussen werk en privé, zodat ze langer aan het werk kunnen blijven. We hopen op die manier de gemiddelde pensioenleeftijd nog iets te kunnen verhogen.

Er zijn nog een aantal andere maatregelen, waarover we het gisteren reeds hebben gehad. We zullen proberen die maatregelen ook binnen de VGC toe te passen. Het is een voordeel

dat we van andere bestuursniveaus kunnen leren. Omdat de VGC slechts een kleine administratie is, kunnen we echter niet onbeperkt schuiven met personeelsleden.

Mevrouw Brigitte De Pauw.- Ik dank het collegelid voor zijn antwoord. Ik ben ook blij met het antwoord. Dat was ook de reden waarom ik mijn vraag zowel in het Brussels Hoofdstedelijk Parlement heb gesteld als hier. Ik heb gisteren mooie voorbeelden gehoord van hoe het wordt aangepakt op gewestelijk niveau. Het zou goed zijn indien de VGC dat ook kan doen, uiteraard rekening houdend met de beperkingen.

Oprichting van een Jazzmuseum in het geboortehuis van Toots Thielemans

Mevrouw Els Ampe.- Ongeveer een jaar geleden werd het regeerakkoord “Ideeën tot leven brengen” hier goedgekeurd. In dit regeerakkoord ontwikkelden we het idee om in het geboortehuis van Toots Thielemans een Jazzmuseum op te richten. Dat idee kwam er omdat Brussel een heel goede reputatie heeft wat jazz betreft. De Jazzmarathon, Brosella: er zijn zoveel activiteiten die ernaar verwijzen. We hebben hier ook grote jazzartiesten en vele cafés die jazzactiviteiten inrichten. Ook in de kunsthumaniora is men enorm veel met jazz bezig.

– *Voorzitter: mevrouw Carla Dejonghe*

We zouden Brussel op de kaart kunnen zetten door er een echt Jazzmuseum op te richten. Daarom werd dit ook in het regeerakkoord ingeschreven. We kregen ook veel positieve reacties op dit idee.

Heeft het collegelid al eens nagedacht over de organisatie en de financiering van dit project?

Werd er al contact opgenomen met de huidige bewoner van het geboortehuis van Toots Thielemans? Zo ja, wat zijn de reacties?

Heeft het collegelid al partners gevonden, privépartners of andere, om dit project op poten te zetten?

De heer Bruno De Lille, collegelid.- Ik vrees dat ik mevrouw Els Ampe moet teleurstellen. De oprichting van een Jazzmuseum in het geboortehuis van Toots Thielemans is geen initiatief van de VGC. Het is daarentegen een initiatief dat uitgaat van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Hierdoor en omwille van het feit dat mijn administratie hieromtrent geen instructies heeft ontvangen, zijn ook de rest van de vragen, met betrekking tot dit onderwerp, niet aan de orde.

Bovendien laten de huidige budgettaire toestand en torenhoge infrastructurele uitdagingen binnen het departement Cultuur momenteel niet toe om dit soort dossiers prioritair te behandelen. Onze financiële middelen staan niet toe dat men dit gebouw zou aankopen en er een museum zou in inrichten.

Concreet betekent dit dat de VGC, gesteld dat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest de nodige stappen zet, bereid is om een partner te worden in dit project. Ik zal mijn administratie dan ook de opdracht geven om na te gaan hoever het nu staat met dit alles en op welke manier de VGC zijn wagon kan koppelen aan dit initiatief. De VGC is in ieder geval bereid om de komst van een Jazzmuseum mee te ondersteunen.

Mevrouw Els Ampe.- Ik dank collegelid Bruno De Lille voor zijn eerlijke antwoord. Eigenlijk maakt het niet uit wie ervoor kan zorgen dat dit Jazzmuseum er komt. Er moet gewoon een Jazzmuseum opgericht worden. Of dit museum tot stand komt door hetzij het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, hetzij de VGC, hetzij een privépartner, hetzij door een samenwerking van de drie voornoemde instanties zal me worst wezen.

De VGC kan wel al proactief op zoek gaan naar informatie. Men moet weten waar het Brussels Hoofdstedelijk Gewest nu al mee bezig is en duidelijk maken dat de VGC effectief als partner wil betrokken worden in dit project.

Werkgroep sociaal-cultureel werk binnen de VGC

De heer Jef Van Damme.- Het College van de VGC beschikt over verschillende adviesraden. Al deze adviesraden hebben een eigen functie. Ik pik er alvast eentje uit. Mijn schriftelijke vraag over de werking van alle adviesraden zal wellicht later worden beantwoord.

De samenstelling van de adviserende advieswerkgroep voor het sociaal-cultureel werk wordt momenteel drastisch hervormd. Voorafgaand overleg met de sector heeft niet plaatsgevonden. De zelforganisaties, seniorenverenigingen en culturele verenigingen kregen de oproep om een kandidaat voor de advieswerkgroep naar voor te schuiven. Men stapt dus af van een systeem met experts en schakelt over naar een representatief systeem.

Dat een collegelid verschuivingen doorvoert of andere accenten legt, is *in se* verdedigbaar. Collegelid De Lille heeft het volste recht daartoe. De raadsleden waren echter in het ongewisse. Voorts werd de koerswijziging zo drastisch doorgevoerd dat collegelid De Lille alle socio-culturele verenigingen tegen zich in het harnas dreigt te jagen. De culturele verbonden hebben alvast laten weten dat ze niemand zullen afvaardigen.

Collegelid De Lille gooit, zonder enig overleg, het roer om. Waarom werd de samenstelling van de advieswerkgroep sociaal-cultureel werk zo drastisch gewijzigd? Wat is de huidige stand van zaken?

De heer Bruno De Lille, collegelid.- We wensen inderdaad een aantal veranderingen door te voeren in de samenstelling van de adviesgroep sociaal-cultureel werk.

Vooraf om vergadertechnische redenen wordt het aantal leden van de werkgroep teruggebracht van 20 naar 11 leden. Dit is een aantal dat het gemiddelde aantal aanwezige leden tijdens de vergaderingen van het afgelopen jaar sterk benadert. Vorig jaar was dat in concreto 9,44.

Waarom doen we dit? Het heeft toch geen zin vergaderingen te organiseren die door niemand worden bijgewoond. Hierdoor moet een aantal discussies steeds opnieuw worden gevoerd en raakt een aantal zaken niet uitgeklaard. We willen dus werkgroepen die samengesteld zijn uit ongeveer 11 leden. Deze selecte leden worden wel verondersteld om dusdanig gemotiveerd te zijn dat ze telkens, op alle vergaderingen, aanwezig zijn.

De kandidaten worden geselecteerd op basis van deskundigheid en niet, zoals de heer Jef Van Damme verkeerdelijk suggereert, op basis van representativiteit. Ik heb dat trouwens nergens met zoveel woorden gezegd. Net zoals in het verleden wordt er bij de samenstelling voor gezorgd dat het brede sociaal-cultureel werkveld is vertegenwoordigd in de werkgroep. Niet alleen de regionale verenigingen, maar ook amateurkunstverenigingen, vormingsinstellingen en het Seniorencentrum verdienen dit.

De huidige advieswerkgroep was onvoldoende divers samengesteld. Om voldoende diversiteit te garanderen, werden de erkende koepelverenigingen en bepaalde instellingen uitgenodigd om

kandidaatleden voor te dragen. De VGC staat wel degelijk open voor suggesties. Ik vertoef heus niet in een ivoren toren en beslis zeker niet alleen. Alles gebeurt in dialoog en overleg. Uit de beschikbare lijst zouden deskundigen uit het sociaal-cultureel verenigingsleven, de seniorenverenigingen en de migrantenverenigingen worden aangeduid. Voor het eerst vraagt men echt om suggesties en voorstellen. Dit is toch het prototype van overleg?

Met deze werkwijze wordt inderdaad afgestapt van de traditionele manier waarop adviesorganen worden samengesteld. Het werkveld kreeg voor het eerst zelf de kans om kandidaten voor te dragen.

De heer van Damme beweert dat ik nu het hele socio-culturele werk tegen mij in het harnas heb gejaagd. Dat is vreemd. De uitnodiging was immers duidelijk opgesteld. Een aantal verenigingen heeft ze echter verkeerd begrepen. Ze hebben er iets anders in willen zoeken dan hetgeen echt op papier staat. Deze verenigingen zijn er ten onrechte van uitgegaan dat kandidaten zitting hebben als afgevaardigden of woordvoerders van de koepelverenigingen en niet als deskundigen. Dat was niet de bedoeling. Het stond trouwens ook zo niet in de brief en werd zo niet gesuggereerd. Het gevolg is nu wel dat slechts weinig kandidaten werden voorgedragen en dat ik op de oude manier zal moeten voortwerken. De werkgroep zal grotendeels op de traditionele wijze, door het collegelid zelf dus, worden samengesteld. Ook op dit vlak zal ik mijn verantwoordelijkheid opnemen.

De nieuwe samenstelling wordt momenteel afgerond. Nog deze maand zal de samenstelling van de werkgroep bij een besluit van een collegelid worden bekrachtigd. Een nieuw samengestelde werkgroep sociaal-cultureel werk zal uiterlijk in september voor het eerst samenkomen.

De heer Jef Van Damme.- Collegelid Bruno De Lille is niet geslaagd in zijn opzet. Hij kon zijn boodschap niet op een correcte manier overbrengen. Jammer genoeg is er nu een misverstand ontstaan tussen collegelid De Lille en de socio-culturele sector. Bijzonder betreurenswaardig!

Toeristische campagne naar aanleiding van het Belgische EU-voorzitterschap

De heer Jef Van Damme.- Goed nieuws: sinds 1 juli 2010 fungeert België voor 6 maanden als voorzitter van de EU. Ter gelegenheid van het Belgische EU-voorzitterschap lanceert de Cocof een campagne om Brussel als Europese hoofdstad te promoten. Collegelid Christos Doulkeridis, bevoegd voor toerisme, stelde op 17 mei 2010 de campagne voor onder de slogans: “Brussel, poort van Europa” en “De hoofdstad van Europa in sneltreinvaart”. Ze legt de nadruk op de centrale ligging van Brussel en op het feit dat Brussel vanuit tal van Europese bestemmingen zeer vlot met de hogesnelheidstrein te bereiken is. De Brusselse posters worden in verschillende stopplaatsen van de respectievelijke hogesnelheidstreinen opgehangen.

Op de webstek van het Brussels Bureau voor Toerisme en Congressen (BITC) is van heel die campagne nog niets te merken. Nochtans wordt het BITC door zowel de VGC als de Cocof gesubsidieerd. Het is niet duidelijk of het BITC op de hoogte is van de campagne en eraan wil meewerken. Evenmin is het duidelijk of de andere partners van het BITC namelijk de stad Brussel, het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, Toerisme Vlaanderen en het *Office de Promotion du Tourisme (OPT) de Wallonie et de Bruxelles* wel op de hoogte zijn en wensen te participeren. Vanuit de diverse Brusselse regeringen krijgt men een heel diffuus beeld. Dit is erg betreurenswaardig. Eensgezindheid is immers een *conditio sine qua non*.

Collegelid Bruno De Lille heeft toch goede contacten met collegelid Doulkeridis. In hoeverre is collegelid De Lille bij deze campagne betrokken? Heeft collegelid Doulkeridis een

vraag tot samenwerking gesteld? In hoeverre is deze campagne aangekaart bij het BITC? Wat heeft collegelid De Lille gedaan om een gemeenschappelijk promotiebeleid voor de promotie van Brussel met de verschillende partners op poten te zetten?

De heer Bruno De Lille, collegelid.- Wanneer men het heeft over een gemeenschappelijke promotie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, komt men onvermijdelijk bij de subsidiëring van het BITC terecht.

In juni werd nog een collegebesluit genomen waarbij de VGC aan BITC een bedrag van 72.000 euro toekende. De vereniging wordt structureel ondersteund door de verschillende Brusselse overheden zijnde de Cocof, het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, de stad Brussel en de VGC. Hiervoor werd in 2000 een afsprakenkader afgesloten tussen de verschillende overheden.

Ik onderhoud inderdaad nauwe contacten met collegelid Doulkeridis. Er zijn een aantal projecten die we samen willen uitwerken. Ik denk hierbij ondermeer aan het Greeters-project. Dit project zag in mei 2010 het levenslicht en moet Brussel op een andere manier ontsluiten. Het moet duidelijk maken dat men een stad ook op een andere manier kan ontdekken dan alleen de geijkte toeristische brochure te volgen.

Daarnaast is er vanzelfsprekend ook het eigen VGC-promotiebeleid. Ook hierbij poogt men Brussel naar voor te schuiven. De VGC is echter geen partner in de door de heer van Damme aangehaalde campagne. BITC is dit evenmin. Het is een campagne die enkel en alleen het werk is van het OPT. BITC is wel op de hoogte maar neemt niet actief deel. Dit dan wellicht de reden waarom een en ander zo in het vage blijft.

De heer Jef Van Damme.- Ik betreur dit ten zeerste. Dit is een gemiste kans. Het weze zo. Dit alles bewijst nogmaals dat de as binnen de Brusselse Regering tussen Franstaligen en Nederlandstaligen beter zou kunnen werken. Er is duidelijk nog werk aan de winkel. Ik kan alleen maar hopen dat collegelid De Lille hier voortaan wat meer energie zal aan besteden. Dit is het zoveelste bewijs op rij dat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest beter bestuurd kan worden dan nu het geval is.

ACTUALITEITSVRAGEN (R.v.O., art. 61)

Uitblijven van werkingsmiddelen voor scoutsgroepen net voor het zomerkamp

Mevrouw Els Ampe.- Vele scoutsgroepen trekken binnenkort op zomerkamp. Voor leiding en leden is dit een activiteit waar een jaar lang reikhalzend wordt naar uitgekeken. Om de leden een spetterend kamp te bieden, zijn financiële middelen natuurlijk onontbeerlijk. Tenten, voeding, spelmateriaal, de huur van een kampplaats kosten veel geld.

Nu blijkt dat, tot de dag van vandaag, de werkingsmiddelen 2009-2010 niet op de rekening zijn gestort van scoutsgroep De Faunaten. Nochtans loopt het werkingsjaar 2009-2010 stilaan op zijn einde. Bovendien vertrekt deze scoutsgroep volgende week op kamp. Scoutsgroep De Faunaten zou echter niet de enige groep zijn die nog steeds geen middelen heeft ontvangen.

Welke scoutsverenigingen hebben tot op heden niets ontvangen? Wanneer zullen de financiële middelen op de respectievelijke rekeningen staan? Waarom duurt het storten van de middelen zo lang? Hoe denkt collegelid Bruno De Lille dit scenario in de toekomst te voorkomen?

De heer Bruno De Lille, collegelid.- Er was inderdaad een probleem. De werkingsmiddelen werden vertraagd toegekend. Ik kan mevrouw Els Ampe en de scoutsverenigingen in ieder geval gerust stellen: de werkingsmiddelen zullen eerstdaags worden toegekend.

Het collegebesluit houdende de erkenning en subsidiëring van lokale jeugdverenigingen werd ondertekend op 23 juni 2010. Met dit besluit werden de werkingsmiddelen toegekend aan de verschillende Chiro- en scoutsgroepen. Ook de verschillende lokale werkingen van de Interdiocesane Jeugddienst (IJD), de Jeugdbond voor Natuur en Milieu (JNM) en Katholieke Arbeidersjeugd (KAJ) ontvingen op deze manier hun financiële middelen. De reden van deze vertraging was te wijten aan een reorganisatie binnen de Jeugddienst. Deze vertraging vond net op het ogenblik plaats dat dit dossier in een slingerbeweging geprangd zat tussen de Jeugddienst en de dienst Financiën. Daardoor is alles wat minder vlot gegaan dan andere jaren. Dit is enkel een verklaring. Ik praat hier niets goed. Ik zal er persoonlijk voor zorgen dat de opvolging gedurende de volgende jaren beter zal verlopen.

Mevrouw Els Ampe.- Er kan natuurlijk altijd iets fout lopen, maar het is nu het einde van het scoutsjaar en deze mensen hebben dat geld echt wel nodig. Kan het collegelid geen concrete datum geven? Hij spreekt over de komende dagen, maar is dat morgen of volgende week? Uiteindelijk moet het geld toch gewoon gestort worden, dat neemt toch niet zoveel tijd in beslag? Kan het collegelid deze mensen geruststellen, want het klinkt nogal vaag te zeggen dat zij het geld in de komende dagen zullen krijgen.

De heer Bruno De Lille, collegelid.- Helaas kan ik geen precieze datum geven. Het enige wat ik kan zeggen, is dat we de toekenning op 23 juni 2010 opnieuw ondertekend hebben en nu moet dit dossier de vaste administratieve weg volgen. Ik kan niet zelf aan de computer gaan zitten om het geld te storten. Ik zal aan mijn kabinet vragen om nog eens met de dienst Financiën te bellen, om daar druk achter te zetten, zodat het zo snel mogelijk gebeurt. Er werd mij gegarandeerd dat dit in de komende dagen zal gebeuren.

BRXLBRAVO

Mevrouw Bianca Debaets.- Er komt dit jaar geen nieuwe editie van BRXLBRAVO. Zo konden we helaas via de pers vernemen. Het kunstenweekend werd al 3 keer georganiseerd. De redenen waarom er geen nieuwe editie georganiseerd wordt, zijn volgens de pers dat er eigenlijk nooit echt een feestgevoel gecreëerd werd en een lauwe interesse bij de overheid. Het gebrek aan feestgevoel is natuurlijk een subjectieve ervaring, want ik had dat gevoel wel telkens er een editie was van BRXLBRAVO. Fundamenteler is de lauwe interesse van de verschillende subsidiërende overheden. Er werden een aantal alternatieve denksporen bewandeld, maar blijkbaar heeft geen enkel voorstel het gehaald.

De organisatie haalt naast het gebrek aan ondersteuning van de overheid ook het gebrek aan ondersteuning van een aantal grotere cultuurhuizen aan. Zou dat komen omdat die cultuurhuizen al bij heel wat andere evenementen betrokken worden? Is er een andere verklaring?

Ik betreur het verdwijnen van dit kunstenfestival. De samenwerking tussen de 2 gemeenschappen is toch wel belangrijk, niet alleen in het centrum van Brussel, maar ook in de andere gemeenten. We moeten dat zeker intensifiëren. Die samenwerking wordt trouwens niet alleen in het Cultuurplan Brussel aangehaald, maar ook in de beleidsnota van het collegelid wordt gepleit voor een versterking van de banden met de andere overheden. Daarom vind ik het spijtig dat ik nu moet lezen dat er matige interesse en lauwe reacties bij de overheden waren.

Was het collegelid op de hoogte van de moeilijkheden van BRXLBRAVO? Wist hij dat er in 2011 geen nieuwe editie zou plaatsvinden? Heeft hij hierover overlegd met BRXLBRAVO? Heeft het collegelid overleg gehad met zijn Franstalige collega's? Was het knelpunt misschien dat zij niet langer wilden meewerken? Of situeren de problemen zich elders? Wat is de visie van het collegelid op het verdwijnen van BRXLBRAVO? Is er een alternatief om dit kunstenfestival alsnog te laten doorgaan?

De heer Bruno De Lille, collegelid.- Om eerlijk te zijn vind ik het ook zeer jammer dat het kunstenfestival niet meer kan doorgaan. Ik vond het een leuk festival en ook een belangrijk kunstenfestival in Brussel, omdat het de 2 gemeenschappen samenbracht. Het is natuurlijk zo dat festivals komen en gaan. Het heeft geen zin om iets kunstmatig in leven te houden, als de organisatoren het zelf niet meer zien zitten. Dan is het ook niet voldoende om met meer geld over de brug te komen.

Wat belangrijker is en wat ook in mijn beleidsnota en het Brussels Cultuurplan staat, is dat het basisidee om met de 2 gemeenschappen samen culturele uitingen te organiseren, niet verdwijnt. Daarom ben ik van plan om de organisatoren van BRXLBRAVO na het zomerreces te ontvangen om naar de redenen te luisteren waarom het festival niet meer doorgaat.

Ik heb ook gelezen dat er geklaagd wordt dat de overheid lauw reageerde, maar aan de andere kant had ik de indruk dat er een scherpe tegenstelling bestond tussen de grotere en de kleinere cultuurhuizen. De ene die er veel uithaalden en er veel van verwachtten, de andere die er veel in investeerden, maar vonden dat het niet in hun programmering paste. Er bestond daar een spanning en het gaat dus niet alleen over een tekort aan geld. Het volgende festival moest pas doorgaan in 2011, dus als het enige probleem dat van een tekort aan geld was geweest, dan hadden ze beter de alarmbel geluid. Het is nog maar 2010, dus een reactie van de overheid was zeker nog mogelijk. De organisatoren hebben echter meteen de handdoek in de ring gegooid, wat mij doet vermoeden dat de lauwe interesse van sommige subsidiërende overheden een reden was, maar lang niet de enige reden zal geweest zijn.

Daarnaast wil ik ook luisteren naar de mogelijke alternatieven. Denken de organisatoren al aan iets anders? Zijn ze al met iets bezig? Hoe kunnen we dat goed ondersteunen? Ik heb ook gelezen dat de voorzitter van BRXLBRAVO een breed gedragen zomerfestival naar voren schuift, zoals Festival Kanal, als mogelijk alternatief. Misschien moeten we dat ondersteunen en bekijken hoe we dat ook vanuit de VGC kunnen aanmoedigen. De VGC kan zich natuurlijk niet in de plaats van organisatoren stellen, want dan zou er wel heel veel in onze schoenen geschoven worden. We moeten het initiatief overlaten aan mensen op het terrein zelf. We proberen ze zoveel mogelijk te ondersteunen, maar festivals komen en gaan. Ik hoop alleen dat de basisfilosofie die erachter zat, blijft bestaan.

Mevrouw Bianca Debaets.- Begrijp ik het goed dat de organisatoren nog geen contact met het collegelid hebben gezocht? Het collegelid zegt dat hij hen zal ontvangen in het najaar. Ik leid uit dit antwoord af dat hij het nieuws zelf via de media heeft moeten vernemen en dat de organisatoren geen contact met hem hebben opgenomen, wat ik heel eigenaardig vind.

De heer Bruno De Lille, collegelid.- Dat klopt, vandaar dat ik denk dat het gebrek aan geld niet de enige reden was om met het festival te stoppen, want als dat het geval was

geweest, dan waren de organisatoren al lang bij ons gekomen om daarover te praten. Dat is dus niet gebeurd. Ik heb het in de krant moeten lezen en was net zoals mevrouw Bianca Debaets verrast om dat te vernemen.

- *De vergadering wordt gesloten om 12.39 uur.*
- *De raad gaat tot nadere bijeenroeping uiteen*

Bijlagen

1. Ingekomen stukken

Ontwerpen van verordening – Indiening en verwijzing

- Ontwerp van verordening houdende vaststelling van de rekening over het dienstjaar 2007 – Stuk 7 (2009-2010) – Nr. 1
- Ontwerp van verordening houdende vaststelling van de rekening over het dienstjaar 2008 – Stuk 7A (2009-2010) – Nr. 1

Doorverwezen naar de Commissie voor Algemene Zaken, Financiën, Begroting en Media.

Discussienota – Indiening en verwijzing

- Discussienota ‘Puzzel Brussel geeft kinderen en jongeren een stem : 2009 – 2010’, ingediend door mevrouw Carla Dejonghe – Stuk 425 (2009-2010) – Nr. 1

Doorverwezen naar de Plenaire Vergadering.

Verslagen – Indiening

- Verslag uitgebracht namens de Commissie voor Algemene Zaken, Financiën, Begroting en Media door de heer René Coppens over het ontwerp van verordening houdende vaststelling van de rekening over het dienstjaar 2007 – Stuk 7 (2009-2010) – Nr.2
- Verslag uitgebracht namens de Commissie voor Algemene Zaken, Financiën, Begroting en Media door de heer René Coppens over het ontwerp van verordening houdende vaststelling van de rekening over het dienstjaar 2008 – Stuk 7 A (2009-2010) – Nr.2

Schriftelijke vragen – Indiening

Er werden schriftelijke vragen ingediend door mevrouwen Bianca Debaets en Carla Dejonghe.

2. Mededelingen van het secretariaat – Commissievergaderingen

Commissie voor Algemene Zaken, Financiën, Begroting en Media van maandag 5 juli 2010

1. Ontwerp van verordening houdende vaststelling van de rekening over het dienstjaar 2007 – Stuk 7 (2009-2010) – Nr. 1

Benoeming van een verslaggever, algemene bespreking, artikelsgewijze bespreking en stemmingen.

2. Ontwerp van verordening houdende vaststelling van de rekening over het dienstjaar 2008 – Stuk 7A (2009-2010) – Nr. 1

Benoeming van een verslaggever, algemene bespreking, artikelsgewijze bespreking en stemmingen.

Aanwezig:

Vaste leden: mevrouw Carla Dejonghe, voorzitter, de heren Fouad Ahidar, René Coppens, mevrouw Annemie Maes, de heer Walter Vandenbossche

Trefwoordenregister

Actualiteitsvragen

Zie BRXLBRAVO

Uitblijven van de werkingsmiddelen voor scoutsgroepen net voor het zomerkamp

Brusselse media, blz. 408

BRXLBRAVO, blz. 432

Discussienota

Bespreking, blz. 399

Interpellatie

Zie Brusselse media

Verdeling van de Vlaamse cultuursubsidies over de 19 Brusselse gemeenten

Maatregelen inzake ‘langer werken’ in de VGC-administratie, blz. 426

Nieuwe overeenkomsten met de CAW's, blz. 423

Ontwerp van verordening houdende vaststelling van de rekening over het dienstjaar 2007

Bespreking, blz. 396

Stemming, blz. 397

Ontwerp van verordening houdende vaststelling van de rekening over het dienstjaar 2008

Bespreking, blz. 397

Stemming, blz. 398

Oprichting van een Jazzmuseum in het geboortehuis van Toots Thielemans, blz. 428

Oprichting van een regenboognetwerk binnen de administratie van de VGC, blz. 425

Toeristische campagne naar aanleiding van het Belgische EU-voorzitterschap, blz. 430

Uitblijven van de werkingsmiddelen voor scoutsgroepen net voor het zomerkamp, blz. 431

Verdeling van de Vlaamse cultuursubsidies over de 19 Brusselse gemeenten, blz. 415

Vorbereiding van de inschrijfprocedure in het Nederlandstalig basisonderwijs in Brussel voor het schooljaar 2011-2012, blz. 418

Vragen

Zie Maatregelen inzake ‘langer werken’ in de VGC-administratie

Nieuwe overeenkomsten met de CAW's

Oprichting van een Jazzmuseum in het geboortehuis van Toots Thielemans

Oprichting van een regenboognetwerk binnen de administratie van de VGC

Toeristische campagne naar aanleiding van het Belgische EU-voorzitterschap

Werkgroep sociaal-cultureel werk binnen de VGC

Vragen om uitleg

Zie Vorbereiding van de inschrijfprocedure in het Nederlandstalig basisonderwijs in Brussel voor het schooljaar 2011-2012

Vzw Lerni en de rol en taak van de VGC binnen deze vzw en andere instellingen van deze sector

Vzw Lerni en de rol en taak van de VGC binnen deze vzw en andere instellingen van deze Sector, blz. 421

Werkgroep sociaal-cultureel werk binnen de VGC, blz. 429